

สารวุฒิสภา

The Senate Newsletter

ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ISBN : 0858-6993 www.senate.go.th

น้อมเกล้าฯ ถวายความอาลัยแด่

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ

โดย ▶ สำนักประชาสัมพันธ์

...ท่านลงมาจากบนฟ้าจากสวรรค์
เต็มความฝัน ต่อชีวิตผู้คนทั้งใกล้ไกล
สุดเหนื่อยล้า อุตศชีวา เพื่อคนที่ยากไร้
เป็นภาพในใจ ไม่ลืมทุกอย่างที่ท่านทำ...
บทหนึ่งจากบทเพลง "ส่งนางฟ้ากลับสวรรค์"

การสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้ทรงเป็นพระโสทรเชษฐภคินี อันเป็นที่รักยิ่งขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช นำมาซึ่งความเศร้าโศกต่อการสูญเสียครั้งใหญ่หลวงต่อปวงชนชาวไทยเป็นที่ยิ่งยั้งสะท้อนให้เห็นได้จากจำนวนประชาชนที่มาถวายสักการะพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท เมื่อนับจำนวนผู้ถวายสักการะถึงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้ยอดรวมผู้ถวายสักการะถึง ๑,๔๖๕,๙๑๑ คน* ซึ่งจำนวนประชาชนที่ได้เข้าถวายสักการะยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องกันทุกวัน ตราบกระทั่งถึงวินาทีสุดท้ายที่สำนักพระราชวังได้ประกาศยุติการถวายสักการะพระศพตามหมายกำหนดการ

พระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องกันถึง ๖ วันเต็ม ตามโบราณราชประเพณี เพื่อเป็นการถวายอาลัยแด่พระองค์ ยิ่งกว่านั้น ความยิ่งใหญ่ถ้อยแถลงของริ้วขบวนพระอิสริยยศในงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ยิ่งเต็มไปด้วยความสง่างามภาคภูมิสมพระเกียรติยศเป็นที่สุด รวมไปถึงการสร้างพระเมรุ เทวदारอบพระเมรุ และสัตว์หิมพาน ซึ่งถือเป็นยอดศิลปกรรม พระโกศจันทร์ ที่สร้างด้วยไม้จันทร์หอม ฉากบังเพลิง ที่ด้านหน้าเขียนรูปเทวดาสื่อถึงอาณาบริเวณสรวงสวรรค์และด้านหลังเป็นลายดอกแก้วกัลยาซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนพระองค์ การแหงนหวิวตกแต่งพระจิตกาธาน ที่ถือเป็นงานศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน รวมถึงการประดับตกแต่งพระเมรุด้วยดอกไม้มานาพันธุ์จากเมืองเหนือที่มีความสวยงามและส่งกลิ่นหอมรวยรินเป็นที่ยิ่งยั้ง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นฝีมืออันวิจิตรบรรจงจากช่างฝีมือชาวไทยที่พร้อมรวมใจและทุ่มเทแรงกายรังสรรค์งานนี้ขึ้นอย่างเต็มความสามารถ

สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงบำเพ็ญพระกรณียกิจอันเป็นคุณประโยชน์แก่ส่วนรวมมากมายหลายด้านหลายสาขา พระองค์ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ทั้งในองค์กรทางการศึกษาและองค์กรด้านสุขภาพและที่ตราตรึงอยู่ในความทรงจำของพสกนิกรไทยอย่างไม่รู้ลืม คือ การโดยเสด็จและปฏิบัติพระราชกิจแทนองค์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เพื่อทรงประกอบพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ในท้องถิ่นทุรกันดารของจังหวัดต่าง ๆ และเมื่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเสด็จสวรรคตแล้ว ก็ทรงสืบสานงานในพระราชกิจนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานในมูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (มูลนิธิ พอ.สว.) ซึ่งทั้งสองพระองค์ทรงนำหน่วยแพทย์ พอ.สว. ออกเยี่ยมราษฎรและตรวจรักษาผู้ป่วยตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่ในแดนทุรกันดาร บางท้องที่ต้องเดินทางด้วยเฮลิคอปเตอร์ ในบางรายทรงรับผู้ป่วยไว้ในพระอนุเคราะห์ ส่งต่อไปรักษา ณ โรงพยาบาลในส่วนกรุงเทพฯ หรือในตัวจังหวัด

งานของพระองค์ท่านทรงเน้นหนักไปในทางการสงเคราะห์ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกเพศทุกวัย นับตั้งแต่เด็กอ่อนจนถึงผู้สูงอายุ โดยทรงเป็นประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิ พอ.สว. มูลนิธิฯ เติ้มในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงเป็นประธานมูลนิธิโรคไตแห่งประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนั้น ยังทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ กองทุน ทุน และมูลนิธิต่าง ๆ เช่น กองทุน “หมอเจ้าฟ้า” มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม มูลนิธิสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา มูลนิธิช่วยการสาธารณสุขชุมชน ผลงานของมูลนิธิ กองทุน ทุนการกุศลต่าง ๆ ดังยกมาเป็นตัวอย่างนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระกรณียกิจที่มากมายของพระองค์ท่านตลอดพระชนม์ชีพ ๘๔ พรรษา

ภาพพระจริยวัตรที่งดงามของพระองค์ท่านจะยังคงตราตรึงอยู่ในหัวใจและความทรงจำของคนไทยต่อไปตราบนานเท่านาน ด้วยพระองค์ท่านทรงมีพระเมตตาอย่างบริสุทธิ์ต่อชนทุกหมู่เหล่าโดยทั่วหน้าพระกรุณาธิคุณของพระองค์แผ่กว้างไกลยิ่งใหญไพศาลทุกชาติและทุกชนชาติใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้พวกเขาเหล่านั้นได้มีชีวิตที่เป็นสุข น้ำพระราชหฤทัยที่เรชาวไทยได้รับผ่านพระกรณียกิจที่พระราชทานแก่ประชาชนทุกผู้ทุกนามมีมากมายเหลือล้น หลังไหลมาตลอดพระชนม์ชีพโดยไม่มีที่สิ้นสุดพระกรณียกิจทั้งปวงของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ จะประทับอยู่ในความทรงจำของผู้ที่ได้รับเมตตาอย่างหาที่สุดมิได้ชั่ววันจิรันดร

แม้ในวันนี้สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงเสด็จจากพวกเราไปอย่างไม่มีวันกลับ แต่พระองค์ท่านยังได้ทรงฝากความงดงาม และแรงบันดาลใจไว้ให้กับคนไทยอย่างมากมาย ดังจะเห็นได้จากการจัดเตรียมงาน

พระราชพิธีที่ผ่านมา คนไทยผู้เปี่ยมด้วยความรู้ความสามารถในแขนงต่าง ๆ ที่สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของประเทศได้ “ร่วมมือร่วมใจ” ทำงานถวายด้วยความจงรักภักดีอย่างเต็มความสามารถ เพื่อถวายแด่พระองค์ท่านผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐของปวงชนชาวไทย และน้อมรำลึกถึงพระกรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ตราบนานเท่านาน ด้วยความหวังอย่างเปี่ยมล้นของพวกเราทุกคนที่จะผดุงรักษาไว้ ทั้งเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงเพื่อรักษาความเป็นไทยไว้ชั่วชาติมาปี ■

* ข้อมูลจาก <http://kanchanapisek.or.th/inmemory/main.php>

ที่มาของภาพ : www.flickr.com

www.finearts.go.th

www.hrh84yrs.org

www.princessgalyani.com

กิจกรรมวุฒิสภา

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

รัฐสภาได้จัดให้มีพิธีบำเพ็ญพระกุศลถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี โดยมีพิธีสงฆ์ ณ อาคารรัฐสภา ๑ และพิธีบวงสรวง ณ บริเวณลานพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว หน้าอาคารรัฐสภา โดยนายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะประธานรัฐสภา เป็นประธานในพิธี ในการนี้ นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง นางสาวทัศนีย์ บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง และสมาชิกวุฒิสภา พร้อมด้วย นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี เข้าร่วมในพิธี

20 October 2008

The National Assembly organized the paying merit ceremony for the King Rama VII and Pranang Chao Rampaipanee by having monk ceremony at Parliament Building I, and made a sacrifice at Royal Monument of King Rama VII in front of Parliament Building. Mr.Chai Chidchob, Speaker of the House of Representatives as the President of the National Assembly presided over the ceremony. Mr. Prasobsook Boondech, President of the Senate, Mr. Nikom Viratpanich, First Vice-President of the Senate, Ms. Tasana Boonthong, Second Vice-President of the Senate and Senators as well as Mr. Somchai Wongsawat, Prime Minister and the Ministers attended in the ceremony.

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา ได้นำคณะผู้แทนสมาชิกวุฒิสภา ประกอบด้วย รองประธานวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการธิการสามัญคณะต่างๆ ทุกคณะ เข้ารับการถ่ายทำบันทึกเทปออกอากาศเพื่อร่วมถวายพระพร เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ในนามของ "วุฒิสภา" ณ ห้องส่ง ๑ อาคารออกอากาศ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี (ช่อง ๙ อสมท.) ถนนพระราม ๙ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ

4 November 2008

Mr. Prasobsook Boondech, President of the Senate led the members of the Senate consisting of Vice-Presidents and Chairpersons of the Senate Standing Committees to have a television recording on the auspicious occasion of His Majesty the King's Birthday Anniversary on 5th December 2008, on behalf of the Senate at the Modern 9 T.V. Station, Bangkok.

วันที่ ๒๕-๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา พร้อมด้วยคณะสมาชิกวุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับปัญหาการบุกรุกที่ดินทำกินของราษฎรในพื้นที่ป่าไม้ ณ บ้านพรสวรรค์ ตำบลช่อเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีนายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ และประชาชนบ้านพรสวรรค์ ตำบลช่อเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ให้การต้อนรับ โดยคณะได้รับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาต่อไป

25-26 October 2008

Mr. Prasobsook Boondech, President of Senate accompanied by Senators launched an observation visit on land invading from native in forest area at Baan Pornsawan, Tumbon Kwanpao, Chom Thong District, Chiang Mai Province. Mr. Chuchai Lertpongadisorn, Chiang Mai Senator and villagers of Baan Pornsawan welcomed the visitors. On this occasion, the Senators also attended the briefing on problems in order to gain the information for seeking those solutions.

วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

นายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา และคณะสมาชิกวุฒิสภา ได้เดินทางไปเยี่ยมผู้ประสบอุทกภัย ณ บ้านโนนเชียง ตำบลฝักแก้วนหนองแค อำเภอจังหาร และอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีนายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา และนายจตุรงค์ ธีระกนก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด และรองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ตลอดจนประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ดได้ให้การต้อนรับ ในโอกาสนี้ ประธานวุฒิสภาและคณะได้มอบถุงยังชีพช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย หลังจากนั้นได้เดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อรับฟังการบรรยายสรุปตัวอย่างวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ณ บ้านปรังค์กู อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

1 November 2008

Mr. Prasobsook Boondech, President of the Senate and a number of Senators visited the victims of the flood at Baan Non Chiang Tumbon Pakwangnongkae, Jungharn District and Tung Khao Luang District, Roi Et Province. Mr. Tuang Untachai, Selected Senator and Mr. Jaturong Teerakanok, Senator of Roi Et province and Vice-Governor of Roi Et Province as well as the people of Roi Et Province welcomed the visitors. On this occasion, President of the Senate and party distributed living bags to the flood victims. After that, the party made a study visit to attend in the briefing on the examples of Sufficiency Economy at Baan Prangkoo, Thawat Buri District, Roi Et Province.

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

นายเรืองไกร ลีกิจวัฒนะ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา พร้อมกลุ่มสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๐ คน ได้ยื่นหนังสือต่อนายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา ขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีของนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๒ (๗) ประกอบ มาตรา ๔๘ มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๐๖ (๖) หรือไม่ กรณีการถือครองหุ้นของบริษัท ซีเอส ล็อกอินโฟ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งเป็นเงินลงทุนที่อาจเข้าลักษณะมีสัมปทานหรือเป็นคู่สัญญากับรัฐ ณ ห้องรับรองพิเศษ อาคารรัฐสภา ๒

10 October 2008

Mr. Ruangkrai Leekitwattana, Selected Senator and group of 10 Senators submitted a note to Mr. Prasobsook Boondech, President of the Senate to pass it to the Constitutional Court to consider whether the membership of the cabinet of Mr. Somchai Wongsawat, Prime Minister would be terminated or not according to Article 182(7) with Article 48, Article 174, Article 106(6) of the Constitution in case of holding the 100,000 stocks of the CS Loxinfo Limited (Public) Company which is the investing money in the scope of concession or the contractor with the Government at the Senate Reception room.

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ให้การรับรอง นายหวัง ลีเสวียน นายกเทศมนตรีเมืองหยี่ซู่ มณฑลจี๋หลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน และคณะ ในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทย เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับเมืองหยี่ซู่ มณฑลจี๋หลิน ณ ห้องรับรองพิเศษ อาคารรัฐสภา ๒

13 October 2008

Mr. Nikom Wairatpanij, First Vice-President of the Senate received a courtesy call from Mr. Wang Li Xue, Lord Mayor of Yi Xu City in Chi Lin Province, People's Republic of China, and party on the occasion of visiting Thailand to strengthen the cordial relationship between Thailand and Chi Lin Province at the Senate.

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง เป็นผู้แทนวุฒิสภา วางพวงมาลา และกล่าวถึงวีรชนประชาธิปไตยในงานรำลึกครบรอบ ๓๕ ปี ๑๔ ตุลา จัดโดยมูลนิธิ ๑๔ ตุลา ณอนุสรณ์สถาน ๑๔ ตุลา ๑๖ กรุงเทพฯ

14 October 2008

Mr. Nikom Wairatpanij, First Vice-President of the Senate as a representative of the Senate laid a wreath and gave an address to the Democracy Heroes on the 35th anniversary, 14 October event held by the Foundation of 14 October at Monument of 14 October 1973 (B.E. 2516), Bangkok.

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

นางสาวอรุณี ชำนาญยา ส.ส.จังหวัดพะเยา พรรคพลังประชาชน และ ส.ส. ๖ พรรคร่วมรัฐบาล ได้เข้ายื่นหนังสือต่อนายประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา เพื่อขอให้ถอดถอนนางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๙๑ และมาตรา ๒๗๔ โดยระบุว่ามิพพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ณ ห้องรับรองพิเศษ อาคารรัฐสภา ๒

5 November 2008

Ms. Arunee Chamnanya, Member of the House of Representatives of the People Power Party (PPP) and party submitted a letter to Mr. Prasobsook Boondech, President of the Senate to remove Ms. Rosana Tositrakul, Senator of Bangkok from membership of the Senate according to Article 270, Article 291 and Article 274 of the Constitution, with a reason of corruption and performing in duty being contrary to the Constitution at the Senate Reception room.

บรรณาธิการแถลง

ประเทศไทยในช่วงไตรมาสสุดท้ายนี้ ได้ประสบกับภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก รวมทั้งปัญหาการเมืองที่รุนแรง **สารวุฒิสภา** ขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านฟันฝ่าวิกฤติการณ์ต่าง ๆ นี้ไปได้ด้วยดี

นานาสาระภายในเล่ม ยังคงเปี่ยมไปด้วยบทความคุณภาพที่พร้อมนำเสนอให้ท่านผู้อ่านได้ติดตาม ไม่ว่าจะเป็นบทความจากสมาชิกวุฒิสภา เช่น จะเลือกอย่างไรดี สรุปลงานของวุฒิสภาสมัยสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เป็นการนำเสนอผลงานของวุฒิสภาในสมัยการประชุมที่ผ่านมา พร้อมด้วยบทความที่น่าสนใจจากคณะกรรมการธิการของวุฒิสภาและบทความอื่น ๆ อีกหลากหลาย ในโอกาสนี้สารวุฒิสภาขอแนะนำคอลัมน์ใหม่ “รัฐอบรัฐสถานานาชาติ” ที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยนำเสนอเรื่อง รัฐสภานิวซีแลนด์ เป็นประเทศแรก

สารวุฒิสภา ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงวารสารฯ และจะดำเนินการจัดส่งหนังสือความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ และวุฒิสภาให้ทุกท่านที่ได้ร่วมกิจกรรมในทันทีที่สามารถเผยแพร่ได้ สำหรับท่านที่ยังไม่ได้ร่วมตอบแบบสอบถามฯ คณะผู้จัดทำยังรอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดี ๆ จากท่านอยู่ โดยสามารถส่งแบบสอบถามจากสารวุฒิสภา ฉบับเดือนกันยายน ๒๕๕๑ หรือที่ www.senate.go.th มาเพิ่มเติมได้ เพื่อจะได้นำข้อเสนอแนะและข้อติชมต่าง ๆ จากท่าน ไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

จากปก :

น้อมเกล้าฯ ถวายความอาลัยแด่ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

๑๗

๑๖

๑๖

๑๖

สารบัญ

- ๒ บทความพิเศษ : สรุปลงานของวุฒิสภาสมัยสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๔ ท่องโลกรัฐสภา : มารู้จักกับประธานสหภาพรัฐสภาคนใหม่ H.E. MR. THEO-BEN GURIRAB PRESIDENT OF THE INTER-PARLIAMENTARY UNION
- ๗ สรุปลงานประชุมวุฒิสภา
- ๘ บทความพิเศษ : การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “การกำหนดประเด็นการวิจัยเชิงนโยบายทางการแพทย์และการสาธารณสุข”
- ๑๔ เกาะติดคณะกรรมการธิการ : การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาจังหวัดและชมรมกีฬาจังหวัด”
- ๑๗ เกาะติดคณะกรรมการธิการ : การสัมมนา เรื่อง จาก “ของเสีย” สู่ “พลังงาน”
- ๒๐ เกาะติดคณะกรรมการธิการ : การจัดการปัญหาคนขอทานและวณิพกในประเทศไทย
- ๒๒ เกาะติดคณะกรรมการธิการ : ศึกษาดูงานเรื่องร้องเรียนฯ
- ๒๕ เกาะติดคณะกรรมการธิการ : การเตรียมการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์
- ๒๖ บทความทางวิชาการ : บทวิเคราะห์ทางวิชาการเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
- ๒๘ เรื่องเล่าจาก ส.ว. : จะเลือกอย่างไรดี
- ๒๙ เรื่องเล่าจาก ส.ว. : พระสูตรที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงเกี่ยวกับทางไปสู่สวรรค์
- ๓๑ เรื่องเล่าจาก ส.ว. : วุฒิสภาสัญจร : ทวีร์การกุศลลุยน้ำท่วมลุ่มน้ำชี
- ๓๓ คู่กับราชบัณฑิต : ความเป็นธรรมต้องสง่างาม
- ๓๖ บทความพิเศษ : ผมเขียนถึง “ปู่เย็น” (เล่าทรงนงแห่งแม่น้ำเพชรบุรี)
- ๓๙ รัฐอบรัฐสถานานาชาติ : รัฐสภานิวซีแลนด์

บทความพิเศษ

โดย นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปผลงาน

ของวุฒิสภาสสมัยสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑

“..... ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญทั่วไป และสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ”

“..... สมัยประชุมสามัญของรัฐสภาสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ขยายเวลาออกไปก็ได้”

(จาก บทบัญญัติมาตรา ๑๒๗ วรรคสองและวรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐)

สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติสมัยแรกของวุฒิสภาชุดปัจจุบัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ และสิ้นสุดสมัยประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการประชุมวุฒิสภา รวม ๑๒ ครั้ง โดยปกติวุฒิสภามีการประชุมทุกวันศุกร์ และงดประชุมจำนวน ๗ ครั้ง การประชุมวุฒิสภาตลอดสมัยประชุมได้ใช้เวลา รวม ๕๖ ชั่วโมง ๒๕ นาที พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามอำนาจและหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ สรุปได้ดังนี้

ก) การพิจารณาร่างกฎหมาย

๑. วุฒิสภาได้เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖ เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๒ ฉบับ คือ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี ๒๕๕๒

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติ

แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ.

๒. วุฒิสภาได้เห็นชอบให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ รวม ๒ ฉบับ คือ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ.

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ.

ข) การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

สมาชิกวุฒิสภาทุกคนมีสิทธิตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ปรากฏว่า มีสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถาม รวม ๘๐ กระทู้ เป็นกระทู้ถามที่ได้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภาแล้ว รวม ๒๒ กระทู้ เป็นกระทู้ถามด่วน จำนวน ๑๔ กระทู้ และกระทู้ถาม จำนวน ๘ กระทู้ ยังมีกระทู้ถามที่รอบรรจุเข้าระเบียบวาระ รวม ๒๗ กระทู้ และมีกระทู้ถามที่ตกไป รวม ๓๑ กระทู้

ค) การพิจารณา เลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กร ตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น

๑. วุฒิสภาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแผ่นดิน จำนวน ๑ ราย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. วุฒิสภาได้พิจารณาเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวม ๒ ราย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

ที่มา: ข้อมูลจากสำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

CONCLUDED WORKS OF THE SENATE AT ITS LEGISLATIVE ORDINARY SESSION OF B.E. 2551 (2008)

By ► Phicheth Kitisin, Advisor on Foreign Affairs
Secretariat of the Senate

"... Each year, there shall be a general ordinary session and a legislative ordinary session ..."

"... An ordinary session of the National Assembly shall last one hundred and twenty days but may be extended by the King ..."

(from Section 127 paragraph 2 and paragraph 5 of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550)

The first legislative ordinary session of the current Senate started its first sitting on Friday, 1st August B.E. 2551 and lasted on Friday, 28th November B.E. 2551. The Senate was held its sitting for 12 sittings, normally shall be held its sitting on every Friday, where it spent period of time during the session of 56 hours and 25 minutes while 7 sittings were cancelled. The concluded works of the Senate in accordance with its powers and duties as described by the Constitution are as follows:

A) Scrutinized bills:

1) The Senate agreed with the House of Representatives on two bills at its 6th sitting (special) on Tuesday, 16th September B.E. 2551:

1.1) Budget for B.E. 2552 Bill;

1.2) Protection for performance of Association of South East Asian Nations Bill, B.E.

2) The Senate passed its resolutions to amend two organic law bills at its 12th sitting on Friday, 28th November B.E. 2551:

2.1) Organic Law Bill on Ombudsmen, B.E.;

2.2) Organic Law Bill on Referendum, B.E.

B) Control the administration of State affairs:

Senators have the right to question a Minister in order to control the administration of State affairs on any matter within the scope or his authority. During the session there are 80 matters questioned by senators. From such questioned matters there are 22 matters which consisted of 14 urgent questions and 8 normal questions have already been answered at its sittings, 27 matters are waiting to be placed on its agenda and 31 matters are lapsed.

C) Selection, Appointment, Recommendation and Approval of persons to hold positions in Independent Bodies as provided by the Constitution and other Laws

1) The Senate approved the nomination of an Ombudsman at its 3rd sitting on Friday, 22nd August B.E. 2551.

2) The Senate selected 2 commissioners to the Commission on Parliamentary Official Services in accordance with the provisions of Parliamentary Official Regulation Act, B.E. 2518 and its amendments at its 9th sitting on Friday, 31st October B.E. 2551.

Source: Bureau of Parliamentary Proceedings, Secretariat of the Senate

บทความพิเศษ

โดย นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

มา รู้ จัก กั บ

ประธานสหภาพรัฐสภาคนใหม่

H.E. MR. THEO-BEN GURIRAB

PRESIDENT OF THE INTER-PARLIAMENTARY UNION

ฯพณฯ นายธีโอ-เบน กูร์ราบ (H.E. Mr. Theo-Ben GURIRAB) ประธาน National Assembly ของสาธารณรัฐนามิเบีย ได้รับเลือกตั้งจากคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ด้วยคะแนน ๒๐๐ เสียง (มีผู้สมัครรับเลือกตั้งอีกหนึ่งคน คือ Mr. Agung Laksono ประธานสภาผู้แทนราษฎร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้รับคะแนน ๑๑๓ เสียง) ในคราวประชุมสมัยที่ ๑๘๓ เมื่อ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ให้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภาคนใหม่ มีวาระดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๓ ปี ตั้งแต่ ตุลาคม ค.ศ. ๒๐๐๘ ถึง ตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๑ แทน นาย Pier Ferdinando CASINI อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎรของอิตาลี ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๖ ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ให้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภา ในคราวประชุมสมัยที่ ๑๗๗ เมื่อ ๑๘ ตุลาคม ค.ศ. ๒๐๐๕ ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ และครบวาระดำรงตำแหน่งเมื่อเสร็จสิ้นการประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยที่ ๑๘๓

ประธานสหภาพรัฐสภาปัจจุบัน เป็นประธานคนที่ ๒๖ นับตั้งแต่สหภาพรัฐสภาซึ่งเป็นองค์กรรัฐสภา ระหว่างประเทศได้จัดตั้งขึ้น เมื่อ ค.ศ. ๑๘๘๙ (๒๔๓๒) และเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศจากทวีปแอฟริกา คนที่ ๕ ที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภา ต่อจาก Mr. Abderrahman ABDENNEBI ประธานรัฐสภาของตูนิเซีย ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๖๗-๖๘ Mr. Izz El Din EL SAYED ประธานรัฐสภาของชูดาน ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๘๓-๑๙๘๕ Mr. Daouda SOW ประธานสภาแห่งชาติของเซเนกัล ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๘๘-๑๙๙๑ และ Dr. Ahmed Fathi SOROUR ประธานสภาประชาชนของอียิปต์ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๔-๑๙๙๗

ฯพณฯ นายกูร์ราบ เป็นชนชาตินามิเบีย เกิดเมื่อ ๒๓ มกราคม ค.ศ. ๑๙๓๘ (๒๔๘๑) ที่เมือง Usakos สาธารณรัฐนามิเบีย สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมและระดับฝึกหัดครูในนามิเบีย สำเร็จปริญญาตรีด้านรัฐศาสตร์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๙ และปริญญาโทด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๗๑ จากมหาวิทยาลัย Temple เมืองฟิลาเดลเฟีย สหรัฐอเมริกา และได้รับปริญญาดุษฎีเกิตติมศักดิ์ด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยนามิเบีย เมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๙ ต่อมา ฯพณฯ นายกูร์ราบ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ จากวิทยาลัยการต่างประเทศ ที่จัดตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ โดย นายกรัฐมนตรีจูเอนโล ของสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อ ค.ศ. ๒๐๐๐ และทางด้านครอบครัว สมรสแล้ว มี ธิดา ๒ คน และบุตร ๒ คน

เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๒ ๗๗ นายกูริราบ สนใจเริ่มเข้าร่วมกิจกรรมและมีบทบาทสำคัญระดับผู้นำคนหนึ่ง ของ SWAPO หรือ South West African People's Organization ที่ได้จัดตั้งขึ้นในแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ (ปัจจุบัน คือ สาธารณรัฐนามิเบีย) เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๙ โดย Mr. Sam Nujoma เป็นขบวนการของชนชาตินามิเบียที่ต่อสู้เพื่ออิสรภาพจากการปกครองของแอฟริกาใต้ ต่อมา ค.ศ. ๑๙๖๖ สหประชาชาติได้ให้การรับรองว่า SWAPO เป็นรัฐบาลที่ชอบธรรมของชนชาตินามิเบีย และ SWAPO ได้เปลี่ยนจากขบวนการต่อสู้เพื่ออิสรภาพ มาเป็นพรรคการเมืองในปัจจุบันที่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งทุกครั้ง ตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งแรกและเป็นพรรคที่มีเสียงข้างมากมาตลอด

๗๗ นายกูริราบ ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อ ค.ศ. ๑๙๘๙ ให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกของ Constituent Assembly ระหว่างพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๘๙ ถึงมีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๐ ภายหลัง Constituent Assembly ได้เปลี่ยนมาเป็น National Assembly เป็นชุดแรก ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๐-๑๙๙๕ และได้เลือกตั้ง Mr. Sam Nujoma ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นคนแรกของสาธารณรัฐนามิเบีย

ในช่วงเวลาที่ร่วมกิจกรรมการต่อสู้อันยาวนานของ SWAPO นั้น ปรากฏว่า ๗๗ กูริราบ ต้องลี้ภัยไปอยู่ที่แทนซาเนียระหว่างค.ศ. ๑๙๖๒-๑๙๘๙ เป็นเวลานานถึง ๒๗ ปี และระหว่างที่ลี้ภัยนี้เองที่สหประชาชาติได้มอบทุนการศึกษา เมื่อ ค.ศ. ๑๙๖๓ ให้ไปศึกษาระดับปริญญาที่สหรัฐอเมริกา ภายหลังเมื่อสำเร็จการศึกษา ๗๗ นายกูริราบ เป็นผู้นำรุ่นแรกของ SWAPO ที่ได้กลับคืนสู่มาตุภูมิ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๘๙ เพื่อจัดเตรียมประกาศเอกราชและจัดให้มีการเลือกตั้งครั้งแรก ๗๗ นายกูริราบ เป็นผู้นำคนหนึ่งในการเจรจาระหว่างขบวนการลัทธิแบ่งแยกผิวของแอฟริกาใต้ กับ SWAPO ที่นำไปสู่การลงนามในสนธิสัญญาสงบศึกยุติการต่อสู้ เมื่อ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๘๙ และเป็นสมาชิกคนหนึ่งใน Central Committee and Politburo ของพรรค SWAPO มาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๙๐ และต่อมาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประธาน National Assembly เมื่อ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๐๕

๗๗ นายกูริราบ เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐนามิเบีย ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๒-๒๐๐๕ รัฐมนตรีต่างประเทศ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๐-๒๐๐๐ รัฐมนตรีต่างประเทศ ข้าราชการ และการกระจายเสียง ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๐-๒๐๐๒ รวมทั้งเคยดำรงตำแหน่งคณบดีของรัฐมนตรีต่างประเทศของกลุ่มประเทศจากทวีปแอฟริกา (Dean of African Foreign Ministers) จนถึง ค.ศ. ๒๐๐๒ นอกจากนี้ ๗๗ นายกูริราบ ยังเป็นนักการทูตที่มีบทบาทโดดเด่นเป็นที่ยอมรับและรู้จักอย่างกว้างขวางในวงงานของสหประชาชาติ และเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในฐานะผู้มีประสบการณ์ด้านกิจการระหว่างประเทศและการทูต เป็นเวลานานกว่า ๓๕ ปี เคยเป็นผู้แทนสมทบของ SWAPO ในสหประชาชาติและอเมริกา ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๖๔-๑๙๗๒ เคยเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนของ SWAPO ในสหประชาชาติเป็นเวลาถึง ๑๔ ปี ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๗๒-๑๙๘๖ และได้ดำรงตำแหน่ง เป็น ประธานสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ ๕๔ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๙๙ และเป็นบุคคลที่ผลักดันให้มีการปฏิรูปสหประชาชาติและการยกร่างประกาศปฏิญญาสหประชาชาติ ค.ศ. ๒๐๐๐ ทั้งนี้ ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งประธานสมัชชาสหประชาชาติ ปรากฏว่า สมัชชาสหประชาชาติ ได้มีมติให้การรับรองสถานะผู้สังเกตการณ์ (observer status) ของสหภาพรัฐสภาในการประชุมต่าง ๆ ของสหประชาชาติด้วย

นามิเบียเคยเป็นอาณานิคมของเยอรมันก่อนถูกปกครองโดยรัฐบาลแบ่งแยกผิวของแอฟริกาใต้ และได้ประกาศเอกราช เมื่อ ๒๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๙๐ ปัจจุบัน มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ โดยมีทั้งประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี ทางด้านนิติบัญญัติ มีรัฐสภาแบบสภาคู่ (Bicameral) ประกอบด้วย ๒ สภา สภาหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า "National Assembly" ปัจจุบันเป็นชุดที่ ๔ มีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน (proportional representation) จำนวน ๗๒ คน และมาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี

จำนวน ๒ คน รวมเป็น ๗๘ คน มีวาระดำรงตำแหน่ง ๕ ปี และการเลือกตั้งครั้งหลังสุดจัดขึ้น เมื่อ ๑๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๔ มีวาระดำรงตำแหน่ง ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๕-๒๐๑๐ และอีกสภาหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า "National Council" ปัจจุบันเป็นชุดที่ ๓ (ชุดที่ ๑ ดำรงตำแหน่งระหว่าง ค.ศ. ๑๙๙๓-๑๙๙๘) มีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งจากเขตการปกครองทางภูมิศาสตร์ของประเทศทั้ง ๑๓ ภาค (Regions) ภาคละ ๒ คน จำนวน ๒๖ คน มีวาระดำรงตำแหน่ง ๖ ปี และการเลือกตั้งครั้งหลังสุดจัดขึ้น เมื่อ ๒๙ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๔ มีวาระดำรงตำแหน่ง ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๔-๒๐๐๙

ปัจจุบัน สหภาพรัฐสภา เมื่อหลังจากการประชุมสมัชชาครั้งที่ ๑๑๙ เมื่อ ๑๓ ถึง ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ มีสมาชิกประกอบด้วย รัฐสภาแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ เป็นสมาชิก (Members) จำนวน ๑๕๔ ประเทศ และยังมีองค์กรรัฐสภาระดับภูมิภาค เป็นสมาชิกสมทบ (Associate Members) รวม ๘ องค์กร

รัฐสภาของสาธารณรัฐนามิเบียเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีของสหภาพรัฐสภาซึ่งครั้งนั้น เรียกชื่อการประชุมว่า "99th Inter-Parliamentary Conference" เมื่อ ๖ ถึง ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่กรุงวินด์ฮุก (Windhoek) ทั้งนี้ สหภาพรัฐสภา ได้เปลี่ยนชื่อเรียกการประชุมประจำปีจาก "Conference" มาเรียกว่า "Assembly" ตั้งแต่การประชุมประจำปี ครั้งที่ ๑๐๙ ที่นครเจนีวา เมื่อ ๑ ถึง ๓ ตุลาคม ๒๕๔๖

อนึ่ง คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภาในคราวประชุมสมัยที่ ๑๘๓ เมื่อ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่นครเจนีวา ได้มีมติเห็นชอบให้ รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๒ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำหรับกำหนดเวลาคาดว่าจะเป็นช่วงเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ทั้งนี้ รัฐสภาไทยเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปีของสหภาพรัฐสภา รวม ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๔๕ ที่กรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ และครั้งที่ ๗๘ ที่กรุงเทพฯ เช่นกัน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ ■

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์อ้างอิง

- ๑) <http://www.ipu.org/strct-e/presdnt.htm>
- ๒) <http://www.ipu.org/press-e/119th1-4.htm>
- ๓) http://www.ipu.org/parline-e/reports/225_A.htm
- ๔) http://www.ipu.org/parline-e/reports/226_A.htm
- ๕) <http://www.ipu.org/conf-e/119/119.pdf>
- ๖) <http://www.parliament.gov.na/default.asp>
- ๗) <http://en.wikipedia.org/wiki/SWAPO>
- ๘) <http://en.wikipedia.org/wiki/Namibia>

สรุปการประชุมวุฒิสภา

โดย วาสนา ยั่งยืน

สำนักgrayงานการประชุมและตัวเลข

ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันอังคารที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่องที่พิจารณา

๑. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และเนื่องจากที่ประชุมได้มีมติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ตามที่สมาชิกฯ ร้องขอ ที่ประชุมจึงได้พิจารณาในวาระที่สอง เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

๒. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นชอบแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานของที่ประชุมได้ขอปรึกษาต่อที่ประชุมเพื่อกำหนดเวลาการอภิปราย ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้สมาชิกฯ ใช้เวลาอภิปรายคนละ ๑๐ นาที เมื่อสมาชิกฯ อภิปรายจนได้เวลาพอสมควร รักษาการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์) และรักษาการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ศิรินิล) ได้ตอบชี้แจงแล้ว ได้มีสมาชิกฯ ขอรื้อที่ประชุมให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไปพิจารณาต่อในการประชุมครั้งต่อไป ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ประธานวุฒิสภาจึงขอเลื่อนไปพิจารณาต่อในวันศุกร์ที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันศุกร์ที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่องที่พิจารณา

๑. รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งดังกล่าว

๒. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ซึ่งเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑

ผลการพิจารณา

หลังจากสมาชิกฯ ได้อภิปรายจนได้เวลาพอสมควรและรักษาการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์) ได้ตอบชี้แจง ที่ประชุมได้มีมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ ดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ วรรคสาม และที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. ตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งนางสาวรสนา โตสิตระกูล เป็นกรรมาธิการ แทนตำแหน่งที่ว่าง ■

โดย ▶ สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ก า ร ส ัม ม น า ท า ง วิ ช า ก า ร

เรื่อง “การกำหนดประเด็นการวิจัยเชิงนโยบาย ทางการแพทย์และการสาธารณสุข”

คณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา ร่วมกับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้จัดการสัมมนาทางวิชาการ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๑ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมเซ็นจูรี พาร์ค ถนนราชปรารภ กรุงเทพมหานคร โดยมี ประธานวุฒิสภา นายประสพสุข บุญเดช เป็นประธานเปิดการสัมมนา และประธานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี บุญทอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง เป็นผู้กล่าวรายงานในพิธีเปิดการสัมมนาทางวิชาการ และมีวิทยากรเข้าร่วมอภิปราย ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

การสัมมนาเริ่มต้นขึ้นโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศรี บุญทอง ในฐานะ ประธานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา ได้กล่าวรายงานความเป็นมาในการจัดสัมมนา ดังนี้

“เป็นที่ทราบดีว่าในช่วงที่ผ่านมาการฟ้องร้องของผู้รับบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งมีสาเหตุจากหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เข้าใจในกระบวนการรักษาพยาบาล ความไม่พร้อมของเครื่องมือเครื่องใช้ในการรักษาที่ทันสมัยเพียงพอ อีกทั้งผลพวงจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ แม้เป็นผลดีทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้มากขึ้น มีผลทำให้ภาระงานของแพทย์ พยาบาล และบุคลากรทางด้านสาธารณสุขทุกสาขาเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่การจัดหาบุคลากรให้เพียงพอในการทำงานและเหมาะสมกับภาระ ยังไม่ได้ดำเนินการให้สอดคล้องกัน โดยเฉพาะแพทย์มีการลาออกจากระบบราชการเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดวิกฤติด้านบุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุข นอกจากนั้นแล้วการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิเรียกร้อง ฟ้องร้องแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ได้โดยตรงแม้โดยวาทะ ส่งผลให้กระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลเอกชน และแม้แต่ตัวบุคลากรทางการแพทย์เองก็เกิดความวิตกกังวลกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น และความวิตกกังวลดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อระบบการให้บริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุขที่ประชาชนควรได้รับในหลาย ๆ ด้าน แพทย์บางส่วนไม่กล้าตัดสินใจในการรักษา โดยเฉพาะผู้ป่วยที่ต้องได้รับการผ่าตัด เป็นปัจจัยเสี่ยงสูงอันอาจเป็น

เหตุแห่งการฟ้องร้องตามมาได้ ด้วยเหตุดังกล่าวผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมไม่พ้นประชาชนผู้รับบริการด้านการสาธารณสุขจากรัฐนั่นเอง”

ต่อจากนั้น ศาสตราจารย์พิเศษ ประสพสุข บุญเดช ประธานวุฒิสภา ได้เปิดการสัมมนา มีใจความว่า “โดยปกติกฎหมายทุกฉบับที่ออกมาไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประชาชน เพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งสิ้น แต่กฎหมายดังกล่าวกลับถูกใช้หรือสร้างปัญหาให้กับผู้คนในสังคม ดังนั้น มาตรการทางกฎหมายที่จะมีขึ้นในอนาคต หรือการจะออกกฎหมายใด ๆ จึงต้องพิจารณาให้รอบคอบยิ่งขึ้น

ผมได้ทราบมาว่าหลายหน่วยงานได้พยายามหาแนวทางแก้ไขและป้องกันหลายรูปแบบ เช่น แนวคิดในการจัดตั้งศาลสาธารณสุขขึ้นเป็นศาลพิเศษ ซึ่งเป็นศาลที่ต้องการพิสูจน์หาสาเหตุ มากกว่าการพิสูจน์ความผิดของบุคคล อันจะนำไปสู่ความโปร่งใสในการรักษาของแพทย์ ตลอดจนสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์ของความผิดพลาดเพื่อนำมาซึ่งความปลอดภัยของคนไข้ และคุณภาพทางการแพทย์ที่ดีขึ้น

ส่วนข้อเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายอาญา และวิธีพิจารณาความในคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม โดยให้มีผู้เชี่ยวชาญพิเศษในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการแพทย์และการสาธารณสุขในศาล ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดีที่เกี่ยวข้องกับแพทย์และการสาธารณสุขมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น จึงเห็นว่าแนวทางที่น่าจะนำมาใช้เพื่อเป็นทางออกที่ยั่งยืนนอกจากจะทำให้สัมพันธภาพระหว่างแพทย์กับผู้ป่วยดีขึ้นแล้วยังจะเป็นเกราะป้องกันที่ดีที่สุดอีกด้วย นั่นคือ แพทย์รักษาผู้ป่วยด้วยการยึดมั่นในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม พร้อม ๆ กับการพัฒนาประสิทธิภาพของการพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านจริยธรรมให้รวดเร็ว เป็นธรรม และโปร่งใส ขณะเดียวกันก็มีมาตรการคุ้มครองป้องกัน และสร้างขวัญกำลังใจให้กับแพทย์ที่ตั้งใจทำงาน ตั้งมั่นอยู่ในจรรยาบรรณ ต้องมีมาตรการในการสร้างความเข้าใจ สร้างกลไกในการไกล่เกลี่ย รวมทั้งต้องปรับปรุงมาตรฐานการผลิตแพทย์ เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดีด้วยมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าวประกอบกับความเป็นคนไทยที่มีพื้นฐานจิตใจที่เอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูล เห็นอกเห็นใจกันและกัน ก็เชื่อว่าจะช่วยให้สิ่งที่เราปรารถนา คือ สุขภาพดีทั่วหน้าเป็นจริงขึ้นมาได้”

เมื่อพิธีเปิดการสัมมนาเสร็จสิ้นแล้ว ต่อมาจึงเป็นการอภิปรายภาคเช้าเรื่อง “วิกฤติทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่มีผลกระทบต่อความคาดหวังของประชาชน” และอภิปรายภาคบ่ายเรื่อง “ทางออกจากวิกฤติบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข” สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

“

...แพทย์รักษาผู้ป่วยด้วยการ
ยึดมั่นในจรรยาบรรณ
คุณธรรม จริยธรรม พร้อม ๆ
กับการพัฒนาประสิทธิภาพ
ของการพิจารณาเรื่องร้องเรียน
ด้านจริยธรรมให้รวดเร็ว
เป็นธรรม และโปร่งใส
ขณะเดียวกันก็มีมาตรการคุ้มครอง
ป้องกัน และสร้างขวัญกำลังใจ
ให้กับแพทย์ที่ตั้งใจทำงาน
ตั้งมั่นอยู่ในจรรยาบรรณ...

”

ภาคเช้า อภิปรายเรื่อง “วิกฤติทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่มีผลกระทบต่อความคาดหวังของประชาชน” ดำเนินรายการโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ยิ้มวิไล (กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของ วุฒิสภา) และมีวิทยากร ประกอบด้วย

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ สมศักดิ์ โล่ห์เลขา (นายกแพทยสภา)

จากการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ กฎหมายฉบับนี้จะส่งผลกระทบต่อภาครัฐและประชาชนอย่างมาก จากเดิมที่ไม่มีเรื่องช่องว่างของผลประโยชน์ในระหว่างความสัมพันธ์ของบุคลากรทางการแพทย์และผู้ป่วยกลับทำให้มีปัญหาตามมาอย่างมาก ก่อให้เกิดผลกระทบหลายประการ ได้แก่

- ๑) ด้านของผู้รับบริการ การฟ้องร้องสะดวกและง่ายขึ้นสามารถเข้าถึงระบบศาลได้โดยไม่มีค่าธรรมเนียมทั้งที่ไม่เสียค่ารักษาในภาครัฐ
- ๒) ด้านสถานพยาบาลของรัฐ การเสียบงบประมาณมากขึ้นในการรักษาพยาบาลภาครัฐไปกับการสร้างระบบนิติพยาน การดำเนินงานต้องสิ้นเปลืองทั้งค่าใช้จ่าย และเวลาในการทำหลักฐานในการตรวจรักษาอย่างป้องกันตนเอง ต้องเก็บรักษาเอกสารหลักฐานไว้กว่า ๑๐ ปี
- ๓) ด้านบุคลากรทางการแพทย์ มีการตรวจละเอียดเพิ่มหลักฐานจากการตรวจตามความจำเป็น เป็นการตรวจทุกอย่างที่อาจเป็นไปได้ทางวิชาการ ทำให้แพทย์เลือกตรวจโรคที่ง่ายและปลอดภัยและมีการส่งต่อโรคซับซ้อนมากขึ้น เพราะการมีประสบการณ์น้อย ไม่กล้าเสี่ยงจึงเลือกส่งต่อไปยังแพทย์ผู้เชี่ยวชาญมากขึ้น และแพทย์ตัดสินใจหนีจากระบบรัฐที่ไม่ปลอดภัย รวมทั้งแพทย์ใหม่เข้าสู่ระบบรัฐลดลง และมีการปิดคลินิกเป็นจำนวนมากขึ้น

นายพนพร โพธิ์รังสิยากร (ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะฝ่ายศาลอุทธรณ์)

กระบวนการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ข้อพิพาทมี ๒ แนวทาง ได้แก่ การนำคดีไปสู่ศาล และถ้ามีกฎหมายรองรับก็ใช้วิธีการดำเนินการตามขั้นตอนก่อนโดยไม่ต้องนำคดีไปสู่ศาล ส่วนคดีทางการแพทย์อาจมีมุมมอง ๒ ด้าน ได้แก่ มองคดีโดยมีการนำพยานหลักฐานไปนำเสนอ และมองอนาคตหรือการสร้างมิตรโดยใช้วิธีการไกล่เกลี่ย ซึ่งหลักการของการไกล่เกลี่ยมี ๓ ด้าน คือ สร้างสัมพันธ์ มีส่วนร่วม และเปลี่ยนจากการเผชิญหน้ามาเป็นเผชิญปัญหา

ยกตัวอย่างเช่น คดีที่โรงพยาบาลร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จากกรณีศาลจังหวัดทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีคำพิพากษาให้จำคุก พญ.สุทธิพร ไกรมาก แพทย์ประจำโรงพยาบาลร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเวลา ๓ ปี โดยไม่รอลงอาญา เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ในข้อหากระทำการโดยประมาทเลินเล่อ เป็นเหตุให้ผู้ป่วยเสียชีวิต ในคดียื่นฟ้องของ นางสาวศิริมาศ แก้วคงจันทร์ บุตรสาวนางสมควร แก้วคงจันทร์ ซึ่งเสียชีวิตจากการฉีดยาเข้าไขสันหลัง ระหว่างผ่าตัดไส้ติ่ง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยระบุว่า พญ.สุทธิพร อาจใช้ความระมัดระวังไม่เพียงพอ ฉีดยาเข้าไขสันหลังของผู้ป่วย โดยมีได้ควบคุมปริมาณของยาให้เหมาะสม ทำให้ยาออกฤทธิ์ลุกลามไปทั้งตัว จนเกิดอาการช็อก หัวใจหยุดเต้นทันที ระบบไหลเวียนโลหิตล้มเหลว ขาดอากาศหายใจ เป็นเหตุให้ผู้ป่วยถึงแก่ความตายในเวลาต่อมานั้น

ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษายกฟ้องคดีจำคุก “หมอสุทธิพร” กรณีฉีดยาเข้าไขสันหลังผู้ป่วยระหว่างผ่าตัดไส้ติ่งแล้วเสียชีวิตที่ รพ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช ซึ่ง ถือเป็น การสร้างบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานของแพทย์ในชนบทและสร้างกำลังใจให้กับบุคลากรทางการแพทย์ทั่วประเทศเพื่อจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งจากคดีที่โรงพยาบาลร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้เห็นว่าแพทย์ในเมืองหลวงต้องมีมาตรฐานสูงกว่าแพทย์ในชนบท

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพดี ศิริสินสุข (กรรมการมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค)

วิกฤติทางการแพทย์มีสาเหตุมาจาก ๑) การฟ้องร้องแพทย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ปลายเหตุ ควรจะแก้ที่ต้นเหตุ ๒) ภาระงานของแพทย์มากเกินไป ก้าลัง แพทย์ไม่พอกับปริมาณคนไข้ และไม่สามารถดูแลคนไข้ได้อย่างเต็มที่ ๓) ความไม่ปลอดภัยของคนไข้ในการรับบริการ แพทย์ขาดความรู้ความสามารถในการรักษาโรคเฉพาะทาง ๔) จริยธรรมของบุคลากรทางการแพทย์ย่อหย่อน ๕) การแพทย์พาณิชย์ ปัจจุบันทางการแพทย์เข้าสู่

ตลาดหลักทรัพย์เป็นระบบธุรกิจมากขึ้น และ ๖) อื่น ๆ เช่น การขาดแคลนทรัพยากรทางการแพทย์ ขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัย เป็นต้น

ปรากฏการณ์ทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นระหว่างแพทย์กับคนไข้ ดังนี้ ๑) การร้องเรียนของผู้เสียหายกับแพทย์สภา ไม่ประสบผลสำเร็จ ทำให้ผู้เสียหายรู้สึกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากแพทย์สภา จึงไปดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลแทน ๒) ผู้เสียหายแพ็คดีในศาลแพ่งเพราะหมดอายุความ ผู้เสียหายจึงไปดำเนินการฟ้องคดีอาญาต่อ ๓) ผู้เสียหายขอข้อมูลเวชระเบียน เพื่อขอทราบรายละเอียดบันทึกการรักษาของแพทย์ และ ๔) แพทย์กลัวฟ้องร้องปฏิเสธการรักษา ใช้วิธีการส่งต่อไปยังโรงพยาบาลอื่น ทำให้เกิดการสร้างปัญหาให้กับโรงพยาบาลนั้นตามมา

ทางออก ดังนี้ ๑) บทบาทของแพทย์สภา ควรมีการบวนการรับฟังความเห็นของผู้เสียหายก่อนที่จะหาข้อยุติในเรื่องการรักษา และควรแสดงความเสียใจกับคนไข้ด้วย ๒) ควรมีการสร้างระบบยุติธรรมที่โปร่งใสตรวจสอบได้ สามารถให้คำตอบกับคนไข้ได้ว่าเกิดเหตุสุดวิสัยอย่างไรกับการรักษาคนไข้ ๓) ให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคและมีการตรวจสอบโฆษณาต่าง ๆ ทางทางการแพทย์ให้เหมาะสม และ ๔) ให้ความสำคัญและคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย เพราะผู้ป่วยคือผู้ที่เสียหายให้กับรัฐบาลคนหนึ่ง

สิ่งที่ต้องแก้ไข ดังนี้ ๑) ต้องปรับทัศนคติที่จะต้องร่วมมือกันระหว่างแพทย์กับคนไข้ ไม่ควรใช้ตาต่อตา ฟันต่อฟัน ๒) หาวิธีพัฒนาระบบความปลอดภัยในโรงพยาบาลและสถานพยาบาลต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ๓) โรงพยาบาลต่าง ๆ จะต้องให้ความร่วมมือกับทุกองค์กรกันอย่างจริงจัง โดยมีการร่วมมือกับเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ป่วยมากที่สุด ๔) สร้างมาตรฐานในการรักษาให้กับโรงพยาบาลต่างๆ ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของการรักษา ได้แก่ โรงพยาบาลในเมืองควรมีระดับมาตรฐานสูง โรงพยาบาลระดับจังหวัด โรงพยาบาลอำเภอ และโรงพยาบาลในชุมชนควรมีมาตรฐานที่ลดระดับกันลงมา และ ๕) แพทย์และผู้เสียหายไม่ควรกล่าวโทษซึ่งกันและกัน ควรหาทางออกแก้ปัญหาาร่วมกันและมีความเข้าใจเอื้ออาทรต่อกัน

นายเจษฎา อนุจारी

(อุปนายกฝ่ายปฏิบัติการ สภานายความ)

เหตุวิกฤติทางการแพทย์เกิดจาก ๑) ปัจจุบันมีการระดมทุนมีการใช้เงินจำนวนมากเพื่อซื้อเครื่องมือทางการแพทย์ จึงต้องหาทำไรทำให้เกิดการแพทย์ทางพาณิชย์มากขึ้น ๒) รัฐไม่ใส่ใจในระบบสาธารณสุขมากนัก เครื่องมือแพทย์ไม่เพียงพอ และไม่มีการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ และ ๓) ความคาดหวังของคนไข้ ผลจากการรักษาสูงมาก

แนวทางแก้ไข ได้แก่ ๑) พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายทางการแพทย์ ซึ่งมีหลักการเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดทางการแพทย์ และแนวคิดการเยียวยาผู้เสียหายทางการแพทย์ ๒) โดยเงินทุนได้จากรัฐและผู้บริการทางการแพทย์ ๓) มีกระบวนการใกล้เคียง ข้อเท็จจริงที่ได้จากการใกล้เคียงจะได้นำไปใช้อ้างอิงในศาลเว้นแต่ฝ่ายใดผิดนัดสัญญาในการเจรจา และ ๔) มาตรฐานทางการแพทย์ กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการรักษา เป็นมาตรฐานกลาง นอกจากนี้ ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแพทย์กับผู้ป่วย

ภาคบ่าย อภิปรายเรื่อง “ทางออกจากวิกฤติบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข” ดำเนินรายการโดย รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศุภพ บัญทอง (อดีตนายกสภาการพยาบาล, ประธานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา) และมีวิทยากรประกอบด้วย

นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

(ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา)

ปัจจุบันสาเหตุนำไปสู่วิกฤติบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข นั้น มีอยู่ด้วยกันหลายประการ ดังนี้

๑. การเพิ่มปริมาณงาน : Demand/Supply ที่ไม่สัมพันธ์กัน คือ ประชาชนเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์เป็นจำนวนมาก ขณะที่จำนวนแพทย์ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานจนเป็นสาเหตุให้เกิดเหตุการณ์การฟ้องร้องขึ้น
๒. การบริหารจัดการ กล่าวคือ การปฏิรูประบบราชการในอดีตมีความผิดพลาด โดยการปฏิรูปลำดับงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ไปลดบทบาทของกองโรงพยาบาลภูมิภาคและกองสาธารณสุขภูมิภาค ทำให้ขาดเจ้าภาพหลักในการดูแลการบริหารทางการแพทย์
๓. การจัดสรรงบประมาณของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ไม่มีความเพียงพอตั้งแต่ต้น ทำให้โรงพยาบาลต้องรับผิดชอบงบประมาณที่ขาดกันเอง
๔. โครงสร้างของสถานบริการ การจัดสรรบุคลากรทางการแพทย์ให้กับโรงพยาบาลแต่ละแห่งยังไม่มีความเหมาะสม ทำให้จำนวนบุคลากรทางการแพทย์เกิดการขาดแคลนในโรงพยาบาลบางแห่ง
๕. การขาดแคลนกำลังคน รัฐบาลต้องทำอย่างเร่งด่วนก็คือ การแก้ไขปัญหา การผลิตและการจัดหาบุคลากรทางการแพทย์ โดยอาจจะต้องมีการคิดวิธีการจ้างงานรูปแบบใหม่สำหรับบุคลากรทางการแพทย์โดยเฉพาะ
๖. วิกฤติการฟ้องร้องแพทย์ ปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างหมอกับคนไข้ได้เปลี่ยนเป็นผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหมอกับคนไข้ลดลง วิธีการที่จะแก้ไขมี ดังนี้ ๑) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหมอกับคนไข้ ๒) เพิ่มคุณภาพในการให้บริการ ๓) เมื่อมีข้อผิดพลาดต้องไม่ปกปิดและไม่เข้าข้างซึ่งกันและกัน ๔) จัดให้มีการเจรจา ต่อรอง ใกล้เคียงระหว่างคู่กรณี ๕) จัดให้มีทีมกฎหมายสำหรับช่วยดูแลคดีฟ้องร้องต่าง ๆ และ ๖) ต้องจัดระบบสวัสดิการต่าง ๆ ทางทางการแพทย์ให้ดีขึ้น เช่น ค่าตอบแทน การศึกษาต่อ เป็นต้น

นายสัมภาษณ์ กุลศรีโรจน์

(ผู้แทนเครือข่ายผู้เสียหายทางการแพทย์)

ผลกระทบของผู้เสียหายอันเกิดจากบริการสาธารณสุข ได้แก่ ๑) ด้านร่างกาย บาดเจ็บ ต้องรักษาเพิ่ม พิการ หรือเสียชีวิต ๒) ด้านเศรษฐกิจ ต้องสูญเสียค่ารักษาพยาบาลจำนวนมาก สูญเสียโอกาสในการประกอบอาชีพ ๓) ด้านสังคม ครอบครัวแตกแยก ถูกใส่ร้ายป้ายสีจากผู้เสียหายประโยชน์ ๔) ด้านจิตใจ อนาคตที่เคยวาดหวังมลายไป และ ๕) สิ้นความศรัทธาและความไว้วางใจที่เคยมีต่อแพทย์สภา และสังคม

ปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียหายทางการแพทย์ไทย เช่น ถูกกีดกันการเข้าถึงข้อมูลเวชระเบียน ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจว่าจะร้องเรียนและฟ้องร้องหรือไม่ หรือกรณีเกิดข้อพิพาทส่วนใหญ่ถูกตักแต่งหรือถูกรุขขึ้นใหม่ หรือหน่วยงานภาครัฐ ยังไม่สามารถฟังฟังได้อย่างแท้จริง มีผลประโยชน์ทับซ้อนแอบแฝงในองค์กรสุขภาพภาครัฐและเอกชน

สาเหตุของอุปสรรคจากการรักษา ในมุมมองของผู้เสียหายทางการแพทย์ ได้แก่ ขาดความเอาใจใส่ในการตรวจวินิจฉัยและขั้นตอนการรักษา ประสิทธิภาพของบุคลากรที่ไม่เท่าเทียมกันในแต่ละสถานพยาบาล และอุปสรรคที่ป้องกันได้ ที่เกิดซ้ำซากไม่ได้รับการเปิดเผยอย่างถูกต้อง

ปัญหาที่นำไปสู่การฟ้องร้องผู้ให้บริการทางสาธารณสุข ได้แก่ เมื่อเกิดเหตุแล้ว ขาดการรับผิดชอบหรือกล่าวขอภัยอย่างทันท่วงที เมื่อเกิดเหตุแล้วมีการปกปิด บิดเบือน แก้ไขหรือตกแต่งเวชระเบียน เพื่อกลบเกลื่อนความผิดพลาดซึ่งผู้เสียหายเห็นว่า เป็นเท็จ มีการข่มขู่หรือทำร้ายกันเกิดขึ้นระหว่างคู่กรณี การเยียวยาที่ไม่เหมาะสมแก่เหตุ และการร้องเรียนต่อหน่วยงานหรือแพทย์สภา (ชุดปัจจุบัน) ได้รับการพิจารณาล่าช้า จนหมดอายุความฟ้องคดีปกครอง คดีแพ่ง (ความรับผิดชอบของสถานพยาบาล) นำไปสู่การฟ้องคดีอาญาต่อแพทย์ในที่สุด

ทางออกจากวิกฤติบริการทางการแพทย์ ได้แก่ การมีความจริงใจต่อกัน ที่จะร่วมกันฝ่าวิกฤติ ยึดความปลอดภัยของผู้ป่วย การแก้วิกฤติที่แท้จริงคือ ความผิดพลาดจากการรักษา ไม่ใช่การร้องเรียน การสร้างแนวทางการรับความผิดพลาดและขอภัยที่ผู้เสียหายยอมรับได้ การเปิดเผยข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่อพัฒนาระบบ ป้องกันเหตุซ้ำซ้อน การงดเว้นการบิดเบือน ท้าทาย ยั่วยุ และการที่ผู้กำหนดนโยบายองค์กรจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนแอบแฝง

ดร.กิตติพงษ์ กิตยารักษ์ (ปลัดกระทรวงยุติธรรม)

นโยบายทางด้านกฎหมายหรือทางกระบวนการยุติธรรมที่จะแก้ปัญหาวิกฤติทางการแพทย์นั้น ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน เพื่อนำไปสู่การสร้างนิตินโยบาย หรือนโยบายสาธารณะที่สามารถปฏิบัติได้ และแก้ปัญหาได้ตรงประเด็นมากที่สุด

ปัญหาของวิกฤติทางการแพทย์มีข้อสังเกตที่น่าสนใจหลายประการ ดังนี้ ๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์และผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก เราต้องการพัฒนาคุณภาพแพทย์เพื่อการรักษาผู้ป่วยที่ดีและเพียงพอ เราไม่ควรแก้ไขปัญหาลายเหตุ ๒) ความคาดหวังของผู้ป่วยที่มากเกินไป ประกอบกับแพทย์เองอธิบายข้อมูลยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ๓) เมื่อเกิดความขัดแย้ง ต้องพัฒนาระบบขจัดความขัดแย้งอย่างมืออาชีพ และป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งขยายตัวมากขึ้น ๔) ควรมีการใช้พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้เสียหายสามารถฟ้องหน่วยงานได้ และหน่วยงานสามารถไล่เบี้ยเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดได้ หากเป็นการกระทำประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และ ๕) แพทยสภาจะต้องเป็นองค์กรที่ดูแลเรื่องนี้อย่างจริงจัง ต้องมีกระบวนการแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น รวดเร็ว และเป็นธรรม นำไปสู่ความเข้าใจและยอมรับของประชาชน

ข้อเสนอการแก้ไขปัญหาเมื่อความขัดแย้งเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

ควรเริ่มด้วยกระบวนการไกล่เกลี่ยคู่ความ (กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์) ซึ่งใช้กับคดีที่สามารถยอมความกันได้ ต้องมองปัญหาในภาพรวมของปัญหาทางการแพทย์อย่างรอบด้านเพื่อทราบปัญหาและแก้ไขปัญหามาได้ตรงประเด็น

นายธานีศ เกศพิทักษ์ (ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา)

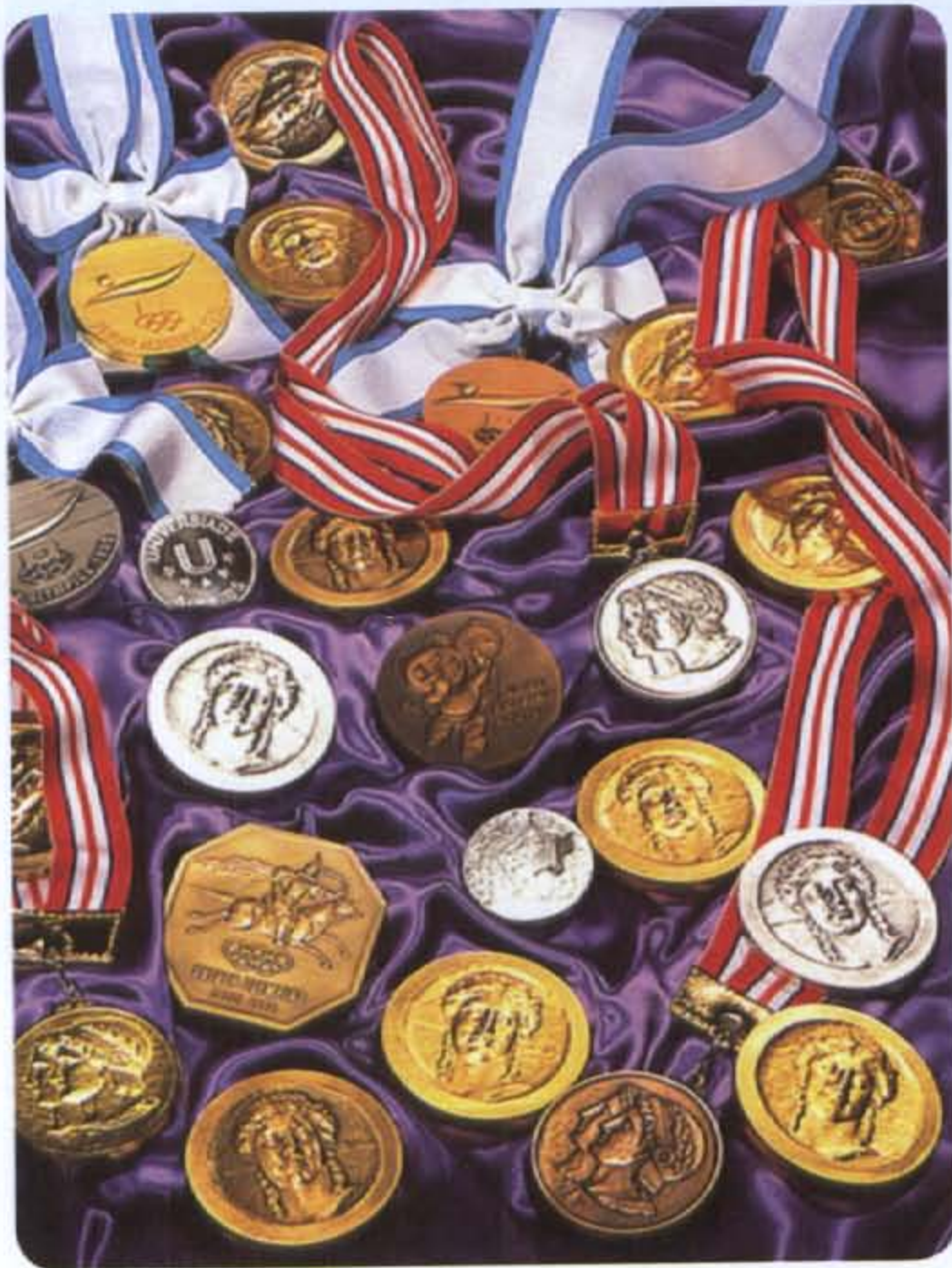
ตั้งแต่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับดูเหมือนจะทำให้มีวิกฤติทางการแพทย์เพิ่มขึ้น เช่น ผู้ป่วยที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม เมื่อร้องเรียนไปยังแพทยสภาแล้วไม่เป็นผลก็ต้องไปฟ้องคดีต่อศาล ดังนั้น พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มีประเด็นสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับการแพทย์ คือ การผลักดันการพิสูจน์ไปสู่ผู้ให้บริการทางการแพทย์ โดยข้อพิพาทใดที่อยู่ในความรับรู้ของแพทย์เพียงฝ่ายเดียว แพทย์จะต้องเป็นฝ่ายพิสูจน์ หากพิสูจน์ไม่ได้แพทย์ก็จะเป็นฝ่ายแพคดี โดยจุดประสงค์หลักของกฎหมายฉบับนี้คือ การคุ้มครองผู้บริโภคและยุติความขัดแย้งระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการให้ได้ด้วยวิธีการที่ดีที่สุด และทำให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ประหยัด ง่าย และขั้นตอนในการคุ้มครองผู้บริโภค แบ่งเป็น ๕ ประการ ได้แก่ ๑) ขั้นตอนก่อนฟ้องคดี ๒) ขั้นตอนขณะฟ้องคดี ๓) ขั้นตอนขณะศาลทำคำพิพากษา ๔) ขั้นตอนการอุทธรณ์ ฎีกา และ ๕) ขั้นตอนในการบังคับคดี

ได้มีผู้เข้าร่วมสัมมนาแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

๑. จากกรณีศาลจังหวัดทุ่งสง นางสาวศิริมาศ แก้วคงจันทร์ บุตรสาวของ นางสมควร แก้วคงจันทร์ ได้ชี้แจงและแสดงความคิดเห็นในกรณีดังกล่าวว่า “ตนเองได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวกว่า ๑๖ หน่วยงาน รวมทั้งแพทยสภาก็ไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนถึงสาเหตุการเสียชีวิตของแม่ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลจนทำให้ตนได้รับความกระจ่างว่าแม่ของตนเสียชีวิตจากการฉีดยาเข้าไขสันหลังของหมอที่ไม่ควบคุมปริมาณยาให้เหมาะสม จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อ และขาดความระมัดระวังอย่างเพียงพอ และกรณีของศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องคดีดังกล่าว ก็มีใช่เป็นการยกฟ้องเพราะเหตุว่าหมอมิได้กระทำผิด ซึ่งการฟ้องร้องคดีไม่ได้ต้องการให้หมอตีตกหรือเพราะอยากได้เงินอย่างที่หมอเข้าใจ เพียงต้องการให้หมอบำงวนอุทิศส่วนกุศลให้กับแม่อย่างสมเกียรติเพื่อเป็นการขอขมาเท่านั้น

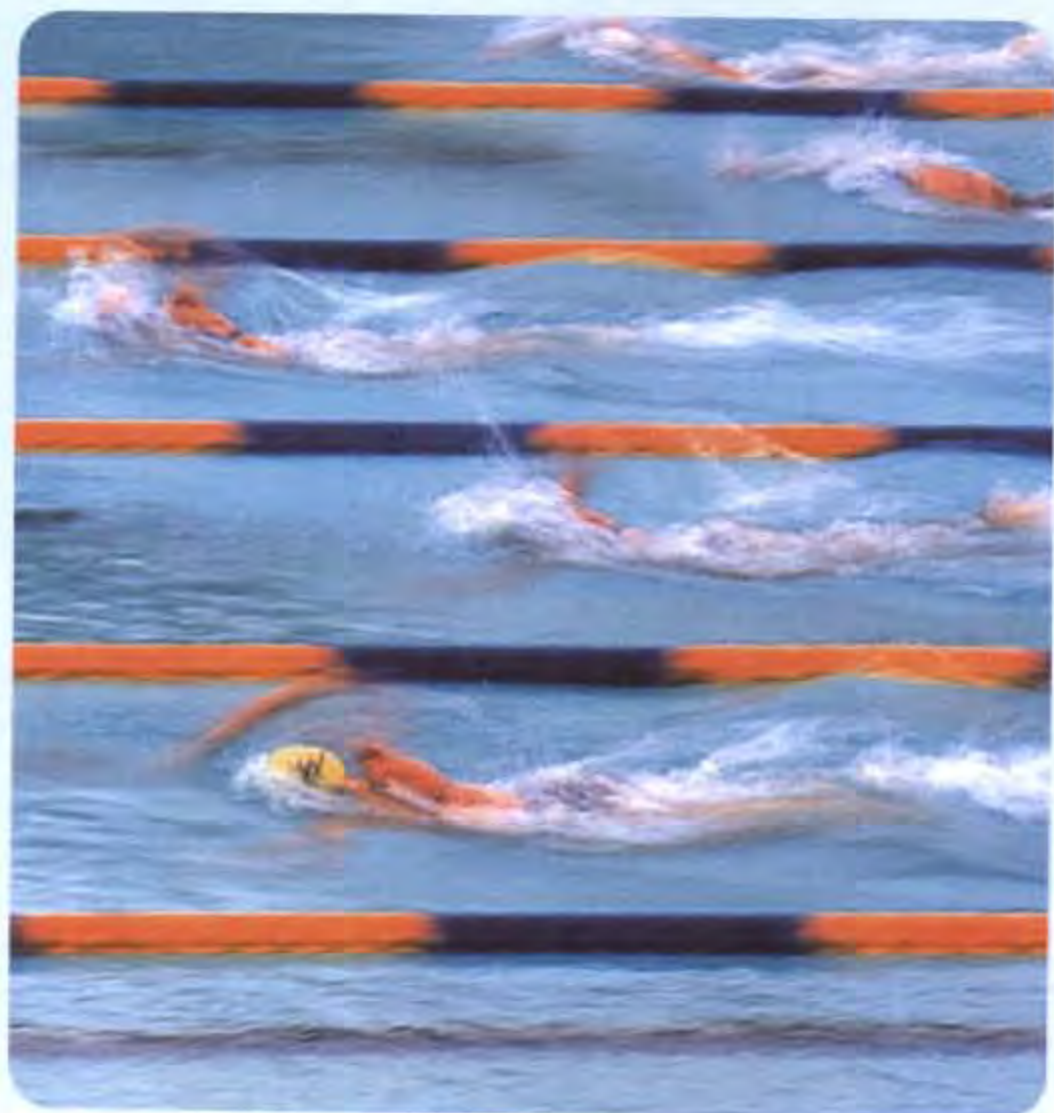
๒. บุคลากรทางการแพทย์แสดงความคิดเห็น ดังนี้ การบริการทางการแพทย์น่าจะถือเป็น Health Care คือการดูแลรักษา ไม่ใช่ Health Service ดังนั้น การให้บริการทางการแพทย์จึงไม่น่าจะรวมอยู่ในความหมายของคำว่า “ผู้ให้บริการ” ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่กรณีที่มีการบริการทางการแพทย์ที่เป็นการเสริมสวยทั้งหลายอาจจัดอยู่ในประเภท Health Service ได้ นอกจากนี้ การจัดให้คดีทางการแพทย์อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติ จะเป็นการเพิ่มภาระให้กับแพทย์ซึ่งมีจำนวนน้อยอยู่แล้ว และควรจะใช้คณะบุคคลเข้ามาเป็นผู้ไกล่เกลี่ยในคดีทางการแพทย์ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มากกว่าที่จะให้เจ้าพนักงานคดีคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินการ ■

การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาจังหวัด และชมรมกีฬาจังหวัด”

เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ได้จัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพสมาคมกีฬาจังหวัดและชมรมกีฬาจังหวัด” ขึ้น ณ โรงแรมสระบุรีอินน์ จังหวัดสระบุรี โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่าการเล่นกีฬามีส่วนสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพและคุณภาพของประชากร ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและด้านจิตใจ โดยการเล่นกีฬาจะทำให้ร่างกายมีสุขภาพแข็งแรงและสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ในด้านจิตใจ การเล่นกีฬาจะทำให้มีสุขภาพจิตที่ดีและหนักแน่น รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬา ล้วนส่งผลดีต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม และเป็นพื้นฐานอันแข็งแกร่งในการพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้น จึงควรที่รัฐจะได้รณรงค์และประชาสัมพันธ์ ให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเล่นกีฬา และหันมาเล่นกีฬากันให้มากขึ้น

คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ในฐานะเป็นกลไกด้านนิติบัญญัติ ซึ่งมีส่วนในการพัฒนาและส่งเสริมกิจการกีฬาของชาติ ได้มีมติให้จัดโครงการจัดประชุมสัมมนาการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพการดำเนินงานของสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัดใน ๑๘ กลุ่มจังหวัดทั่วประเทศ โดยเลือกกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน คือ จังหวัดสระบุรี นครนายก และลพบุรี เป็นสถานที่จัดสัมมนาเป็นแห่งแรก ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ เพื่อเป็นการกระตุ้นและรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้องค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาค ทั้งภาครัฐและเอกชนมีความกระตือรือร้นในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาของจังหวัด รวมทั้งให้ผู้บริหารสมาคมกีฬาและชมรมกีฬาจังหวัด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรกีฬา และการเสนอแผนงานและโครงการในการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาในจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อให้กระบวนการบริหารจัดการสมาคมกีฬาชมรมกีฬาและองค์กรกีฬา เป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาของจังหวัดสระบุรี ลพบุรี และนครนายก อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

ในการกล่าวรายงานการเปิดสัมมนา นายจรัส จึงยิ่งเรืองรุ่ง โฆษกคณะกรรมการและสมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสระบุรี ได้กล่าวว่า คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการจัดสัมมนาขึ้น เนื่องจากเห็นว่าการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า หลักสำคัญประการหนึ่ง คือ การพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพดีมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนในเรื่องของกำลังสติปัญญา สามารถที่จะประกอบกิจการงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะบุคคลถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุด และการที่ทรัพยากรบุคคลจะมีค่าได้นั้น สามารถทำให้เกิดขึ้นได้โดยอาศัยเรื่องของกีฬา โดยจะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะองค์การเกี่ยวกับการกีฬาในระดับท้องถิ่น และมีการพัฒนาด้านการกีฬาให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ ประกอบกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาให้มีความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนานักกีฬา บุคลากรทางการกีฬาเยาวชน ประชาชนทั่วไปอย่างครบวงจร เพื่อให้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศต่อไป

นายวรวุฒิ โรจนพานิช ประธานคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ซึ่งเป็นประธานในการประชุมสัมมนา ได้กล่าวเปิดการประชุมสัมมนา ความตอนหนึ่งว่า การกีฬาถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพพลานามัยและด้านจิตใจ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พร้อมกันนี้ ประธานคณะกรรมการ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าการที่จะทำให้การดำเนินการพัฒนากีฬาของประเทศบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้จะต้องมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ ดังนี้

๑. มีการผลักดันให้มีการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิตของประชาชนทุกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติ โดยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีแผนงาน โครงการ และงบประมาณเชิงบูรณาการไปในทิศทางเดียวกัน

๒. จะต้องเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักด้านการกีฬา ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคี เครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการบริหารจัดการการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการแบบบูรณาการในทุกระดับ และพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ รวมทั้งจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการกีฬา และการออกกำลังกายที่ครอบคลุม น่าเชื่อถือ และเป็นปัจจุบัน

๓. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์กีฬา เพื่อสนับสนุนการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ

๔. จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพของสถาบันการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ระบบการฝึกซ้อมและการผลิตนักกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ

๕. ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนด้านการกีฬา โดยสนับสนุนสิทธิประโยชน์สำหรับภาคเอกชน เพื่อการลงทุนในธุรกิจกีฬา

๖. มีการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการให้องค์ความรู้ด้านการกีฬา และส่งเสริมให้มีอาสาสมัครการกีฬาระดับตำบล

๗. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬา การให้ความรู้ด้านการกีฬาแก่ประชาชน

การพัฒนากีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก ๓ ประการ ดังนี้

๑. องค์ประกอบด้านบุคลากร หมายถึง ประชาชนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา
๒. องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และโครงสร้างอื่น ๆ
๓. องค์ประกอบด้านงบประมาณ ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและจำเป็นในการผลักดันและส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านกีฬาและ

การออกกำลังกาย

สรุปการประชุมสัมมนา

๑. บุคลากรทางการกีฬาไม่ได้รับการพัฒนามากเท่าที่ควร
๒. กรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดมีงานประจำ ไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับการบริหารงานสมาคมกีฬาจังหวัดได้เต็มที่
๓. งบประมาณในการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดที่ได้รับสนับสนุนจากรัฐไม่เพียงพอ
๔. ขาดการดำเนินการด้านสิทธิประโยชน์
๕. สนามและอุปกรณ์กีฬามีจำกัด
๖. กิจกรรมกีฬาไม่มีแผนงานรองรับ
๗. สมาคมกีฬาจังหวัด รับภาระเรื่องกีฬาทั้งจังหวัด
๘. เรื่องกีฬาไม่ได้ถูกบรรจุเป็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด แต่ไปรวมอยู่กับงานด้านสังคมและวัฒนธรรม
๙. ควรให้เรื่องของกีฬาเป็นตัวชี้วัดของจังหวัด เพื่อไม่ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนอย่างกระจัดกระจาย ต่างคนต่างทำ
๑๐. ควรมีการประชุมระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้องทางกีฬาเข้าประชุมเพื่อบูรณาการแผนงาน

๑๑. กีฬาควรเป็นวิสัยทัศน์ของจังหวัด ไม่ใช่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ควรขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหลัก เพราะถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สนใจเรื่องกีฬา กีฬาก็ไม่ได้รับการพัฒนา

๑๒. คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดบางคนไม่มีคุณสมบัติทางด้านกีฬา ขึ้นอยู่กับว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งใคร
๑๓. งบกีฬาควรแยกออกจากงบศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ที่ผ่านมาไม่มีการตั้งงบกีฬาของจังหวัดที่ชัดเจน
๑๔. ขาดการบูรณาการแผนประสานงานระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องทางกีฬา
๑๕. องค์กรปกครองท้องถิ่นควรกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำแผนพัฒนากีฬาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำงบประมาณเป็นไปได้โดยง่าย และมีการพัฒนาแผนอย่างเป็นระบบ
๑๖. ควรมีการบูรณาการแผนปฏิบัติงานเป็นรายปี

เพื่อให้การประชุมสัมมนาในครั้งนี้ได้รับการสานต่อ โดยมีการนำประเด็นการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นไปพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานของส่วนราชการ สมาคมกีฬา ชมรมกีฬาจังหวัด ตลอดจนองค์กรกีฬาต่าง ๆ ของจังหวัดสระบุรี ลพบุรี และนครนายก คณะกรรมการฯ จึงได้ดำเนินการดังนี้

๑. มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการสรุปผลการประชุมสัมมนา และจัดส่งรายงานการประชุมสัมมนากลับไปให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งหมดทราบ
๒. นำประเด็นปัญหาที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในที่ประชุมสัมมนามาพิจารณาเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อเสนอแนะไปยังส่วนราชการที่รับผิดชอบรับไปดำเนินการแก้ไขต่อไป

โดยประเด็นที่ที่ประชุมสัมมนา ได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและเสนอให้คณะกรรมการฯ ผลักดันการแก้ไข คือ

- ๒.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
- ๒.๒ การขาดแคลนครูพลศึกษาในสถาบันการศึกษา
- ๒.๓ การบรรจุวิทยากรชาวไทยในสถาบันการศึกษาเป็นวิชาบังคับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา
- ๒.๔ การผลักดันให้องค์กรปกครองท้องถิ่นในทุกระดับ กำหนดให้ภารกิจด้านการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาเป็นนโยบายหลัก

ที่จะต้องดำเนินการและจัดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ

อนึ่ง ที่ประชุมมีมติให้จัดการประชุมสัมมนาของคณะกรรมการฯ ในลักษณะเดียวกันนี้ ครั้งต่อไป ในวันเสาร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ จังหวัดอุดรธานี โดยเชิญผู้เข้าร่วมสัมมนาจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างที่ ๑ จำนวนอีก ๔ จังหวัด คือ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดตาก เข้าร่วมประชุมสัมมนาด้วย

หากมีความคืบหน้าอันใด สารวุฒิสภา จะติดตามมานำเสนอในโอกาสต่อไป ■

โดย ▶ คณะกรรมการการพลังงาน วุฒิสภา

คณะกรรมการการพลังงาน วุฒิสภา ร่วมกับคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา จัดการสัมมนา เรื่อง จาก... “ของเสีย” สู่... “พลังงาน” ขึ้น เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ณ อาคารรัฐสภา ๒ การสัมมนาเริ่มขึ้นโดยมี พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะกรรมการการพลังงาน ได้กล่าวรายงานถึงวัตถุประสงค์ของการจัดสัมมนาในครั้งนี้เพื่อจัดทำ ข้อคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคและผลกระทบของการพัฒนาและการส่งเสริมกระบวนการจัดการขยะชุมชนและของเสียไปเป็นพลังงาน หรือ Waste to Energy (WTE) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมพลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกและยังเป็นการแก้ไข ปัญหาวิกฤติการณ์ด้านพลังงานของประเทศ และได้เชิญ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง กล่าวเปิดการสัมมนา

นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ซึ่งได้รับมอบหมายจากประธานวุฒิสภาให้เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา ได้กล่าวว่รู้สึกมีความยินดีที่ได้รับเกียรติให้มาเป็นประธาน การเปิดสัมมนาในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นคนหนึ่งที่ต่อสู้และรณรงค์ในเรื่องมลภาวะ การนำพลังงานมาใช้โดยให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความสมดุลกับสภาวะอากาศของโลก หากไม่ระมัดระวังในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจะทำให้สภาวะอากาศและฤดูกาลเปลี่ยนแปลงไป มีการปล่อย คาร์บอนไดออกไซด์ในปริมาณที่มาก อุณหภูมิที่สูงขึ้นทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลายและจะทำให้น้ำทะเลหนุนสูงขึ้น ขยะและของเสียเป็น แหล่งผลิตก๊าซมีเทน ซึ่งทำให้เกิดภาวะเรือนกระจกและโลกร้อนขึ้น ฉะนั้นการนำขยะและของเสียต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์โดยทำให้เกิดเป็น พลังงานทดแทน ซึ่งทำให้ลดค่าใช้จ่ายของประเทศอย่างมหาศาล ในส่วน ของปัญหาด้านกฎหมายร่วมทุน หากสามารถแก้ไขได้จะทำให้เอื้อต่อ การลงทุน และจะทำให้สามารถนำขยะและของเสียมาใช้ประโยชน์ เป็นพลังงานได้เป็นจำนวนมาก สุดท้ายได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมสัมมนา ที่เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาด้านพลังงานของประเทศ

จากนั้นนางนิลวรรณ เพชรบุรณิน เลขาธิการคณะกรรมการการพลังงาน ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการ ได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วม สัมมนาโดยเห็นว่าเพื่อให้การสัมมนาบรรลุวัตถุประสงค์และได้รับทราบ ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค การจัดการขยะและของเสีย ไปสู่พลังงาน โดยจะให้มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและประสานความร่วมมือของทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและประชาชน ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูล ที่ได้จากการสัมมนาเสนอต่อวุฒิสภาและฝ่ายบริหารต่อไป

การสัมมนาเรื่อง จาก... “ของเสีย” สู่... “พลังงาน”

ในการสัมมนาครั้งนี้ได้รับความสนใจจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่โดยตรง ในเรื่องของการบริหารจัดการขยะชุมชนและของเสียประเภทต่าง ๆ ซึ่งสรุปผลการสัมมนาในครั้งนี้ได้ดังนี้

ปัจจุบันประเทศไทยต้องประสบปัญหาจากภาวะการกำจัดขยะ ซึ่งขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจากชุมชนทั่วประเทศมีปริมาณมากขึ้นทุกปี และการกำจัดขยะมูลฝอยในประเทศไทยยังใช้วิธีที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ซึ่งวิธีการกำจัดขยะส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีเผาหรือฝังกลบ จึงมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขอนามัยกับผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง และก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน แหล่งขยะที่มีศักยภาพและปริมาณที่สามารถจัดการเข้าสู่กระบวนการแปลงขยะเป็นพลังงานหรือ Waste to Energy (WTE) ได้นั้น ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลต่าง ๆ และการลงทุนเกี่ยวกับระบบการจัดการของเสียไปเป็นพลังงาน ไม่ว่าจะเป็นระบบการจัดการขยะชุมชนด้วยเทคโนโลยีการแปรรูปขยะเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตไฟฟ้า หรือระบบแปรรูปขยะพลาสติกเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องพึ่งพาทะเลาะเอกชนทั้งในเรื่องเงินทุนและด้านเทคโนโลยี แต่ปัจจุบันยังมีปัญหาและอุปสรรคบางประการ เช่น ความชัดเจนของภาครัฐที่รับผิดชอบต่อจัดการขยะโดยตรง การร่วมลงทุนของภาคเอกชนในโครงการที่มีเงินลงทุนเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท ฯลฯ รวมทั้งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายรองรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมทุนกับเอกชนในการบริหารจัดการขยะ

ในส่วนของภาคเอกชน โรงงานสามารถขายของเสียที่ได้จากโรงงาน แทนที่จะเสียเงินในการกำจัดของเสีย โรงงานเหล่านี้ได้มีการรีไซเคิลวัสดุเหลือใช้ในโรงงานและนำกลับมาใช้ใหม่หลายครั้ง และจากการที่นำขยะหรือของเสียมาใช้ทำพลังงานแล้ว ยังเป็นการบำบัดของเสียจากโรงงาน และทำให้ได้พลังงานทดแทน ดังเช่น โรงงานผลิตแบริ่งสำหรับเครื่องบินซึ่งนำไปผลิตเอทานอล ในตอนต้นมีปัญหาในเรื่องของกลิ่นเหม็นในขั้นตอนการบำบัด ต่อมาได้มีการนำสารเคมีชนิดหนึ่งใส่ลงไปเพื่อบำบัดน้ำเสียทำให้กลิ่นลดลง และยังสามารถนำน้ำเสียมาแปรสภาพเป็นพลังงานใช้ทดแทนน้ำมันเตา นอกจากนี้ยังสามารถนำน้ำเสียมาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ปลูกมัน ทำให้มันได้สารอาหารและแร่ธาตุ ทำให้ผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น และเป็นการประหยัดน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตได้เป็นอย่างดี สำหรับภาคเอกชนในบางแห่งมีเครื่องผลิตแก๊สซิฟิเคชัน สามารถนำมาใช้กับชุมชนขนาดเล็กได้อย่างเพียงพอ โดยเชื้อเพลิงก็หาได้จากภายในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นเศษสิ่งเหลือใช้จากการเกษตร ขยะ ฯลฯ สามารถนำมาเป็นเชื้อเพลิงได้ทั้งสิ้น เครื่องนี้ไม่ต้องใช้น้ำมันเข้าไปช่วยในการเผาไหม้ สามารถเผาไหม้ได้อย่างหมดจด และไม่มีมลภาวะ

การนำขยะมาทำน้ำมันดีเซล โดยการนำขยะจำพวกพลาสติกที่ขูดขึ้นมาจากหลุมฝังกลบมาใช้เป็นวัตถุดิบเพียงบางส่วนจากขยะที่ขูดขึ้นมาทั้งหมด แล้วนำมาร่อนและซักฟอกให้สะอาด นำเข้าเครื่องย่อยและอบ และนำเข้าเครื่องไพโรไลซิสและกลั่นออกมาเป็นน้ำมันโดยใช้อุณหภูมิควบคุม

ในบางพื้นที่มีการคิดค้นเครื่องสับขยะ เพื่อให้ขยะมีชิ้นเล็กลงและไล่ความชื้นออกจากขยะ รวมถึงมีการบีบอัดขยะเพื่อบีบน้ำและความชื้น แต่เนื่องจากขยะในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน เครื่องสับขยะจึงมีความแตกต่างกันเพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพขยะในแต่ละท้องที่ โดยมีการพัฒนาเครื่องมือในการคัดแยกขยะหรือสับขยะให้มีความทันสมัย โดยคำนึงถึงขยะในแต่ละพื้นที่ ซึ่งทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกที่จะใช้ในการจัดการพลังงานชนิดใดหรือรูปแบบใดเป็นสำคัญ

มาตรการที่ภาครัฐส่งเสริมสนับสนุน

๑. การให้การส่งเสริมการลงทุน (BOI)
๒. ยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบสำหรับผลิตเซลล์แสงอาทิตย์
๓. การให้ส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้า (Adder) ตามประเภทและเทคโนโลยีที่ใช้ผลิตพลังงานทดแทนต่าง ๆ เช่น ขยะ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานหมุนเวียนอื่น ๆ โดยพิจารณาการจ่ายส่วนเพิ่มราคาซื้อไฟฟ้า (Adder) ตามความเหมาะสมของประเภทเทคโนโลยีที่ใช้ผลิตพลังงานทดแทน

เทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการพลังงานที่ได้จากขยะหรือของเสียต่างๆ

๑. การใช้เตาเผาขยะ
๒. การประดิษฐ์คิดค้นเครื่องแยกขยะ และเครื่องสับขยะให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ
๓. การใช้เทคโนโลยีไพโรไลซิส ในการแปรรูปขยะพลาสติกเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง
๔. การทำแก๊สซิฟิเคชัน คือเครื่องผลิตพลังงานจากเชื้อเพลิงขยะ ซึ่งเป็นการนำขยะหรือเศษสิ่งเหลือใช้จากการเกษตร อาทิ ชังข้าวโพด ชานอ้อย เศษต้นไม้ใบหญ้า มาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งสามารถใช้กับชุมชนขนาดเล็ก ๆ ได้

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการพลังงานที่ได้จากขยะหรือของเสียต่างๆ

๑. เนื่องจากพระราชบัญญัติร่วมทุน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดให้การลงทุนที่มีวงเงินลงทุนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นไป ต้องดำเนินการตามมาตรการมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (EIA) และยังเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ มากมายทำให้แต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาอันยาวนานซึ่งทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคของการลงทุนของผู้ประกอบการ จึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายร่วมทุนให้เอื้อต่อการลงทุน ซึ่งอาจจะกำหนดวงเงินลงทุน

ให้สูงขึ้นจาก ๑,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถลงทุนและประกอบการค้า โดยไม่ติดขัดเงื่อนไขของกฎหมาย

๒. ให้รัฐพิจารณาสนับสนุนเงินส่วนเพิ่มราคาซื้อไฟฟ้า (Adder) ให้มีความเหมาะสมกับเทคโนโลยีการผลิตพลังงานแต่ละชนิด อาทิ พลังงานไฟฟ้าที่ได้จากขยะ พลังงานไฟฟ้าที่ได้จากการหมักเป็นก๊าซชีวภาพ พลังงานไฟฟ้าที่ได้จากลม หรือแสงแดด หรือน้ำมันที่ได้จากขยะพลาสติก ทั้งนี้ ในการสนับสนุนเงินส่วนเพิ่มราคาซื้อไฟฟ้า (Adder) รัฐต้องคำนึงถึงเทคโนโลยี ต้นทุนการผลิต ต้นทุนวัตถุดิบ และตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดค่าแอดเดอร์ให้มีความเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการลงทุนมากขึ้น

๓. รัฐต้องมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดการขยะหรือของเสียมาเป็นพลังงาน โดยกำหนดมาตรการ แผนงาน และขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ ให้ผู้ประกอบการได้รับทราบอย่างชัดเจน และนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลต้องมีความมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย แม้รัฐบาลหรือผู้บริหารระดับสูงจะเปลี่ยนไปก็ตาม

ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

๑. ควรมีการแก้ไขกฎหมายร่วมทุน เนื่องจากการลงทุนในโครงการใหญ่ ๆ ที่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยาก ซับซ้อน และต้องใช้เวลาอันซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ และควรมีกฎหมายรองรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถร่วมทุนกับเอกชนในการบริหารจัดการขยะ หรือของเสียประเภทต่าง ๆ

๒. รัฐควรทบทวนมาตรการสนับสนุนราคาซื้อไฟฟ้า (Adder Cost) จากขยะของกระทรวงพลังงาน โดยให้ส่วนเพิ่ม ๒.๕๐ บาท/kwh เป็นเวลา ๗ ปี เพื่อกำหนดราคาซื้อไฟฟ้า (Adder) ให้มีความเหมาะสมกับจุดคุ้มทุนของผู้ลงทุนและสภาพการณ์ปัจจุบัน

๓. รัฐควรกำหนดให้มีความชัดเจนว่าองค์กรใดรับผิดชอบการจัดการพลังงานที่ได้จากขยะเนื่องจากมีหลายกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการพลังงานที่ได้จากขยะ หรือของเสีย ซึ่งได้แก่ กระทรวงพลังงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลัง เป็นต้น

๔. รัฐควรมีมาตรการด้านภาษีในการสนับสนุนให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ หรือนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทน รวมทั้งมาตรการส่งเสริมสำหรับผู้ผลิต และผู้ใช้พลังงานทดแทน

๕. รัฐต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการนำขยะมาเป็นพลังงานโดยกำหนดมาตรการ แผนงาน และขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ อย่างชัดเจน และต้องส่งเสริมการจัดการพลังงานที่ได้จากขยะอย่างเป็นระบบ และมีมาตรฐานสากล

๖. รัฐควรติดตาม ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการพลังงานที่ได้จากขยะ เช่น การสนับสนุนในด้านเงินลงทุน และการค้นคว้าวิจัย ทดลอง และพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ■

ที่มาของภาพ : www.enogy.go.th

โดย ▶ คณะอนุกรรมการด้านคนพิการ วุฒิสภา
คณะกรรมการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี
ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

การจัดการปัญหา คนขอทานและวณิพก ในประเทศไทย

ปัญหาคนขอทานและวณิพกในประเทศไทยเป็นปัญหาสังคมที่มีมาช้านานแล้ว โดยจะเห็นได้จากกรณีที่มีพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ที่รัฐสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับปัญหา แต่ที่ผ่านมามีสังคมยังมิได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร คนขอทานและวณิพกจึงเป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องเผชิญกับปัญหาไม่เพียงแต่การประกอบอาชีพที่ยากลำบากเท่านั้น ยังถูกเอารัดเอาเปรียบและตกเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์จากกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม อีกทั้งสังคมไทยยังไม่สามารถแยกแยะระหว่าง “คนขอทาน” และ “วณิพก” ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร การแก้ไขปัญหาก็จึงมิได้มีความแตกต่างกัน ทำให้ปัญหามีได้ลดลง ซึ่งบางขณะการแก้ไขปัญหาก็กลับเป็นการซ้ำเติมทำให้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น แท้ที่จริงแล้ว **คนขอทานและวณิพกนั้นมีความแตกต่างกัน** กล่าวคือ คนขอทานเป็นบุคคลที่ทำการขอทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิได้ทำงานอย่างใดหรือให้ทรัพย์สินใดตอบแทน ส่วนวณิพกหรือนักแสดงสาธารณะเป็นบุคคลที่ทำการขับร้อง การดีด สี ตี เป่า การแสดงการเล่นต่าง ๆ แม้มิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือปรียายที่จะเรียกเก็บค่าชม ค่าฟัง แต่ขอทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมผู้ฟังจะสมัครใจ

คณะอนุกรรมการด้านคนพิการ ในคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา ได้ตระหนักว่าปัญหาคนขอทานและวณิพกควรที่จะได้มีการจัดการแก้ไขปัญหาย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงเห็นสมควรติดตามการบริหารราชการแผ่นดินเรื่องดังกล่าวโดยจัดการเสวนา เรื่อง “การจัดการปัญหาคนขอทานและวณิพกในประเทศไทย” เพื่อรับฟังข้อคิดเห็น ความต้องการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ไขปัญหจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน คนขอทาน วณิพก ประชาชนและสื่อมวลชน รวมทั้งเผยแพร่ผลการเสวนาให้สังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงปัญหาและมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาคคนขอทานและวณิพกอย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

“

...คนขอทานเป็นบุคคลที่ทำการขอทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิได้ทำงานอย่างใดหรือให้ทรัพย์สินใดตอบแทน ส่วนวณิพกหรือนักแสดงสาธารณะเป็นบุคคลที่ทำการขับร้อง การดีด สี ตี เป่า การแสดง การเล่นต่าง ๆ แม้มิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือปรียายที่จะเรียกเก็บค่าชม ค่าฟัง แต่ขอทรัพย์สินตามแต่ผู้ชมผู้ฟังจะสมัครใจ...

”

คณะอนุกรรมการด้านคนพิการ ในคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา ได้จัดเสวนา เรื่อง “การจัดการปัญหาคนขอทานและวณิพกในประเทศไทย” เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ณ อาคารรัฐสภา ๒ ผู้เข้าร่วมเสวนาประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน วณิพก ขอทาน สื่อมวลชน คณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการฯ รวมประมาณ ๑๐๐ คน

ผู้ร่วมเสวนาฯ ได้พิจารณาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ซึ่งประกอบด้วย ...การกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะทำการขอทานแจ้งต่อเจ้าพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น...ผู้ซึ่งประสงค์จะขอทานนั้นต้องเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และต้องเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ และไม่สามารถหาเลี้ยงชีพโดยวิธีอื่นได้ตามปกติ หรือเป็นผู้สูงอายุและไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดูหรือเป็นผู้ไม่สามารถทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีอื่นใดเพราะเหตุแห่งสภาพทางกายหรือจิต หรือเป็นผู้ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ รวมทั้งกำหนดให้มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์ โดยให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการพิจารณาร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

ทั้งนี้ ผู้ร่วมเสวนาฯ มีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวปลูกฝังเจตคติในเชิงไม่สร้างสรรค์ต่อคนพิการและผู้สูงอายุ นำไปสู่การเพิ่มจำนวนคนขอทานมากขึ้น พร้อมทั้งสร้างตราบาปให้คนพิการและผู้สูงอายุว่าเป็นผู้ไม่สามารถพึ่งตนเองและต้องดำรงชีวิตโดยการเป็นคนขอทาน หรืออยู่ในการเลี้ยงดูของสถานสงเคราะห์ ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มุ่งส่งเสริมให้คนพิการสามารถพึ่งพาตนเอง มีรายได้จากการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระ

ดังนั้น ผู้ร่วมเสวนาฯ จึงมีมติให้ยื่นข้อเสนอแนะต่อประธานวุฒิสภาเพื่อนำเสนอประธานรัฐสภาให้ปรับแก้ร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ รวม ๙ ประการ ดังนี้

- ๑) ตัดมาตรา ๘ เรื่อง ลักษณะของผู้จะแจ้งเพื่อขอทาน
- ๒) ยกเลิกการให้แจ้งเพื่อขอประกอบอาชีพขอทานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงพื้นที่สำรวจข้อมูลคนพิการและจัดแจ้งเพื่อให้การดูแลคนพิการต่อไป
- ๓) แยกผู้มีอาชีพวณิพกหรือการแสดงสาธารณะออกจากอาชีพขอทานอย่างชัดเจน และไม่จำเป็นต้องแจ้งขอประกอบอาชีพวณิพกต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ๔) เพิ่มโทษสำหรับผู้ที่น่าคนมาขอทาน โดยเฉพาะผู้บังคับ ชูเชิญให้ผู้อื่นขอทาน
- ๕) กำหนดเรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณในการดูแลคนขอทาน และการสร้างองค์ความรู้ที่จะใช้จัดการปัญหาคนขอทาน
- ๖) สนับสนุนองค์กรเอกชนในการจัดตั้งสถานสงเคราะห์ดูแลคนพิการ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเป็นรายหัวอย่างต่อเนื่อง
- ๗) กำหนดกลไกการดำเนินงานให้จำนวนคนขอทานลดน้อยลง เช่น ส่งเสริมการประกอบอาชีพอื่น ๆ แก่คนขอทาน เป็นต้น
- ๘) เชื่อมโยงสาระของร่างพระราชบัญญัติคนขอทาน พ.ศ. ให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ๙) จัดระบบให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการจัดการแก้ไขปัญหาคนขอทานและวณิพกในประเทศไทย

อนึ่ง สำหรับประเด็นเกี่ยวกับเจตคติของคนทั่วไปที่เชื่อว่าการให้เงินคนขอทานเป็นการทำบุญ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จูงใจให้มีคนประกอบอาชีพขอทานเพิ่มขึ้น และการจัดการปัญหาของคนขอทานต่างด้าว ควรต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ ■

ศึกษาดูงานเรื่องร้องเรียน :

กรณีราษฎรได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าบุกรุกที่ป่าสงวนแห่งชาติในจังหวัดเชียงใหม่ และการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำหญ้าแฝกของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่)

เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ นายบุญส่ง โควาริสารัช รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร เลขานุการคณะกรรมการ นายขวัญชัย พนมขวัญ กรรมการ และคณะได้เดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกรณีราษฎรได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากถูกกล่าวหาว่าบุกรุกที่ป่าสงวนแห่งชาติ และขอให้กรมป่าไม้คืนพื้นที่จำนวน ๑๐๐ ไร่ แปลงบ้านพรสวรรค์ คืนแก่สำนักงานปฏิรูปที่ดินเชียงใหม่

คณะเดินทางฯ ได้เดินทางถึงสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) โดยมี นายปรีชา วลีพิทักษ์เดช ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) นายภูษงค์ อินสมพันธ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดเชียงใหม่ และนายสุรพงษ์ วงศ์ดี ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ (เชียงใหม่) และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้การต้อนรับ

นายสุรพงษ์ วงศ์ดี ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ (เชียงใหม่) ได้นำเสนอข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายงานสรุปกรณีบุกรุกพื้นที่ป่าบริเวณกิโลเมตรที่ ๓-๕ ถนนจอมทอง-อินทนนท์ ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยสรุปได้ดังนี้

เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙ เจ้าหน้าที่หน่วยงาน ประกอบด้วยสำนักงานป่าไม้เขตเชียงใหม่ สำนักงานป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่ สถานีตำรวจจอมทอง ศรีป. ภาคเหนือ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๓ และทหารพรานที่ ๓๔ ได้ร่วมกันตรวจยึด และจับกุมราษฎรที่เข้าไปบุกรุกพื้นที่บริเวณกิโลเมตรที่ ๓-๕ ถนนสายจอมทอง-ตอยอินทนนท์ ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๔๐ ราย พื้นที่รวมประมาณ ๗๑ ไร่ ๓ งาน ๖๔ ตารางวา เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย

เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๑ ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยคนละ ๖ เดือน จำเลยรับสารภาพลดโทษกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๓ เดือน โทษจำคุกครองอายุไว้ ๑ ปี ให้จำเลยและบริวารออกจากพื้นที่ครอบครอง จำนวน ๓๙ ราย ยกฟ้องและจำหน่ายคดี จำนวน ๑ ราย เนื่องจากจำเลยเสียชีวิต

จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาล ยังคงอาศัยอยู่ในพื้นที่ครอบครอง และมีการร้องทุกข์ต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ ขอให้ชะลอการบังคับคดีพร้อมยื่นข้อเสนอให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนให้จัดหาพื้นที่รองรับซึ่งกรมป่าไม้ได้ดำเนินการจัดเตรียมพื้นที่รองรับให้ราษฎรบริเวณพื้นที่โครงการปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติป่าจอมทอง ๒ ซึ่งเป็นพื้นที่ของหน่วยงานในสังกัดสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) เนื้อที่ ๘๑ ไร่ ๒ งาน ๘๖ ตารางวา ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เรียบร้อยแล้ว

สำนักงานทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑ (เชียงใหม่) ได้พิจารณาเสนอกรมป่าไม้ พิจารณาให้ส่วนจัดการป่าชุมชนนำพื้นที่บุกรุกดังกล่าวจัดทำโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งสวนสาธารณะ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่บุกรุกติดกับเส้นทางขึ้นอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ น้ำตกแม่กลาง และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งชาวต่างชาติจำนวนมากนิยมไปท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอต่อไปแล้ว

นางสาวพรเพ็ญ วรรณทะใจ ผู้แทนชาวบ้านหมู่บ้านพรสวรรค์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว สรุปได้ดังนี้ เดิมที่ดินแปลงนี้ราษฎรได้ทำกินเมื่อปี ๒๕๒๗ ราษฎรไม่ได้แจ้งสิทธิครอบครองและทำกิน จึงไม่มีเอกสารสิทธิ์ ประกอบกับพื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม มีภาพถ่ายรายงานนายแน่น ชมภูศรี ซึ่งราษฎรได้เข้าทำกินพร้อมกับแปลงโฉมของนางเจนจิรา หมีนใจ ที่ดินแปลงนี้เจ้าของมีการศึกษาจึงรู้หนังสือ และต่อมาเจ้าของได้ไปแจ้งการครอบครอง น.ส.๑ น.ส.๒ ภายหลังจึงออก น.ส.๓ ก และเปลี่ยนเป็นโฉนดในที่สุด อีกทั้งมีการจัดทำระวางที่ดินที่หลัง ส่วนราษฎรอื่นไม่รู้หนังสือจึงไม่ได้ไปแจ้งการครอบครองจึงไม่ได้กรรมสิทธิ์ ราษฎรทำกินแรก ๆ มีประมาณ ๔๗ ครอบครัว ในปัจจุบันมีราษฎรที่ครอบครองที่ดินแปลงนี้ประมาณ ๑๐๐ กว่าราย ซึ่งต่อมาได้แบ่งให้กับญาติพี่น้องคนละเล็ก ๆ น้อย ๆ อีกทั้งหน่วยงานราชการยังได้ขุดอ่างน้ำเพื่อให้ราษฎรได้ใช้ในการเกษตรตั้งแต่ปี ๒๕๓๔

ราษฎรหมู่บ้านพรสวรรค์ขอความอนุเคราะห์คณะกรรมการฯ ดังต่อไปนี้

๑. ขอให้กรมป่าไม้ถอนฟ้องคดีแพ่งชาวบ้านพรสวรรค์ ที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่และศาลแขวงเชียงใหม่ทั้งหมดในข้อหาทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ให้ใช้ราคาทรัพย์ และฟ้องเรียกค่าเสียหาย

๒. หากที่ดินที่ราษฎรบ้านพรสวรรค์อาศัยทำกินในขณะนี้ อยู่ในความดูแลของป่าไม้แล้ว ทางราษฎรมีความประสงค์ขอทางป่าไม้ได้ อนุญาตอนุเคราะห์ให้ราษฎรทำเรื่องเช่าที่ดินทำกินกับป่าไม้ในระยะยาวต่อไป

๓. ขอให้กรมป่าไม้อนุเคราะห์ราษฎร โดยมีความประสงค์จะ ส่งมอบพื้นที่คืนแก่สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อสำนักงานการปฏิรูป ที่ดินจะได้ดำเนินการออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ แก่ชาวบ้านต่อไป

๔. ขอให้กรมป่าไม้ได้กรุณาให้การไฟฟ้าเข้าทำการปักเสา พาดสายไฟ เพื่อทางการไฟฟ้าจะได้ดำเนินการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ ราษฎรได้ใช้ตามความจำเป็นพื้นฐานต่อไป

๕. ขอให้ทางอำเภอจอมทองช่วยดำเนินการออกเลขที่บ้าน ให้แก่ราษฎรที่ไปขอออกใหม่ด้วย เพราะราษฎรมีความจำเป็นที่ต้องมี ทะเบียนบ้านในการติดต่อสื่อสารกับราชการที่เกี่ยวข้องต่อไป

เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา คณะเดินทางฯ ได้เดินทางถึงอาคาร สำนักงานส่วนจัดการต้นน้ำสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) โดยมีนายปรีชา วลีพิทักษ์เดช ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) นายประกิจ จุฑะพงษ์ ผู้อำนวยการส่วนจัดการต้นน้ำ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้การต้อนรับ

นายประกิจ จุฑะพงษ์ ผู้อำนวยการส่วนจัดการต้นน้ำ ได้นำเสนอข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบ ผสมผสาน และการเพาะชำหญ้าแฝกในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนัก บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) ณ จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

- แผนแม่บทการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานตามศักยภาพของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ (เชียงใหม่) พ.ศ. ๒๕๔๙ - พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๗๗,๖๑๘ แห่ง ดังนี้

- ปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ได้รับงบประมาณในการก่อสร้าง จำนวน ๔,๙๓๔ แห่ง

- ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ได้รับงบประมาณในการก่อสร้าง จำนวน ๑๑,๗๑๐ แห่ง

- ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ได้รับงบประมาณในการก่อสร้าง จำนวน ๓๕,๘๕๔ แห่ง

รวมได้รับจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบ ผสมผสานทั้งสิ้น ๕๑,๘๕๔ แห่ง สำหรับระยะเวลาในการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานในการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานตาม มาตรการปรับแผนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายในการดำเนินการ จำนวน ๒๕,๕๐๐ แห่ง ผลการดำเนินการ แล้วเสร็จ จำนวน ๒๕,๕๐๐ แห่ง ■

ที่มาของภาพ : www.ban-loung.go.th

โดย ▶ คณะกรรมการวิสามัญติดตาม เร่งรัด ประเมินผลการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ วุฒิสภา และ คณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการฮัจย์ วุฒิสภา

การศึกษาดูงาน การเตรียมการเดินทาง ไปประกอบพิธีฮัจย์

เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ คณะกรรมการวิสามัญติดตาม เร่งรัด ประเมินผลการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ วุฒิสภา และคณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการฮัจย์ วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเตรียมความพร้อมในการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ โดยได้เข้าเยี่ยมชมการระดมทุนอุปทูตประเทศซาอุดีอาระเบีย ประจำประเทศไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบีย ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ปรึกษาหารือในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ของผู้แสวงบุญชาวไทย ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. แนวทางและความช่วยเหลือของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้แสวงบุญชาวไทย

ทางราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียได้เตรียมการรองรับไว้เป็นอย่างดีทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่พัก การสาธารณสุข อนามัย การคมนาคมและการสื่อสาร เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ในแต่ละปีที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและเป็นชาวมุสลิมจากทั่วทุกสารทิศ

๒. แนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการดำเนินการและการประสานงานในการนำผู้แสวงบุญชาวไทยไปประกอบพิธีฮัจย์การประสานงานเพื่อกำหนดจำนวนคน (โควตา) ของผู้ที่จะไปประกอบพิธีฮัจย์ในแต่ละปีและความเป็นไปได้ที่ทางราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียจะเพิ่มจำนวนโควตาของผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ของประเทศไทยในปี

อุปทูตฯ ยินดีจะประสานไปยังราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียในการขอเพิ่มจำนวน ทั้งนี้ เนื่องจากขั้นตอนในการแจ้งจำนวนผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ของแต่ละประเทศได้สิ้นสุดแล้ว แต่หากมีการขอเปลี่ยนแปลงจำนวนคนของประเทศใดเพิ่มขึ้น อาจกระทบถึงจำนวนรวมของผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ทั้งหมด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดูแลด้านสถานที่พัก การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยโดยรวมด้วย

๓. ความเห็นของทางราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียที่เห็นว่า ประเทศไทยควรจะให้หน่วยงานอิสระเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในทุกขั้นตอนของกิจการฮัจย์ของประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อุปทูตฯ สนับสนุนแนวคิดในการจัดตั้งหน่วยงานกลางที่เป็นอิสระเพื่อรับผิดชอบกิจการฮัจย์ และให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ในหลาย ๆ ประเทศได้มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระ และจัดตั้งกองทุนเพื่อรองรับการดำเนินการฮัจย์ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

หลังจากนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานในด้านการเตรียมความพร้อมในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ร่วมกับผู้บริหารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้แทนสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง และผู้แทนจากกรมศุลกากร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรมีการบริหารจัดการในด้านการอำนวยความสะดวก แบบ ONE STOP SERVICE เพื่อความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์

๒. ควรมีการแบ่งพื้นที่ระหว่างผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์กับญาติผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ที่มาส่ง เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและมีให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้โดยสารคนอื่น

๓. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบจำนวนที่ชัดเจนในการเตรียมความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทางกลับ และญาติ รวมทั้งนำหนักของสัมภาระในการนำไป

๔. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ทราบเกี่ยวกับข้อห้ามและข้อปฏิบัติในการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ เช่น ขณะนี้มีกฎหมายใหม่เกี่ยวกับการนำเงินตราออกนอกประเทศได้มีการกำหนดอัตราไว้ ดังนั้น ควรให้ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อป้องกันปัญหา ■

บทความทางวิชาการ

โดย รองศาสตราจารย์ ดร. มนต์รี รูปสุวรรณ
ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

บทวิเคราะห์ ทางวิชาการเกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ส่วนที่ ๙ สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ (มาตรา ๕๑-๕๕)

สิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนา

มาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเดิมเป็นมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้เพิ่มวรรคของมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ รวมทั้งหมดเป็นสี่วรรค

มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่งได้ทำการเพิ่มวรรคขึ้นมาใหม่ที่ มาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มีได้มีการบัญญัติไว้ คือ “เด็กและเยาวชน มีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตามศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ”

มาตรา ๕๒ วรรคสอง ได้เพิ่มเติมและแก้ไขถ้อยคำจากมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ คือ “ให้ปราศจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม ทั้งมีสิทธิได้รับการบำบัดฟื้นฟูในกรณีที่มีเหตุดังกล่าว”

มาตรา ๕๒ วรรคสาม ได้ทำการเพิ่มวรรคขึ้นมาใหม่จากมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มีได้มีการบัญญัติไว้ คือ “การแทรกแซงและการจำกัดสิทธิของเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อสงวนและรักษาไว้ซึ่งสถานะของครอบครัวหรือประโยชน์สูงสุดของบุคคลนั้น”

มาตรา ๕๒ วรรคสี่ ได้แก้ไขถ้อยคำจากมาตรา ๕๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จาก “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” เป็น “ที่เหมาะสมจากรัฐ”

มาตรา ๕๒ เพิ่มประเภทสิทธิและเสรีภาพให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยให้เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัวได้รับสิทธิในการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพราะปัจจุบันมีแนวโน้มที่เด็กและสตรีจะตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมากขึ้น กลุ่มบุคคลดังกล่าวรวมถึงสตรีย่อมได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม รวมไปถึงสิทธิที่จะได้รับการบำบัดฟื้นฟูจากการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง นอกจากนี้เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ ข้อดีคือเด็ก เยาวชน สตรีจะได้รับความคุ้มครองอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้น”

ข้อสังเกต

มาตรา ๕๒ เกี่ยวกับประเด็นสิทธิของเด็ก มีข้อพิจารณา ดังนี้
ประเด็นที่ ๑ การบัญญัติเรื่องสิทธิเด็กควรบัญญัติเรื่องสิทธิเด็กไว้ในหมวดที่ว่าด้วย สิทธิเสรีภาพหรือแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เนื่องจากว่าสังคมไทยพัฒนามากแล้วรัฐควรให้ความคุ้มครองเด็ก ให้เด็กมีสิทธิที่จะมีที่อยู่อาศัย อาหารได้รับการดูแล ถ้าหากมีผู้ฟ้องร้องรัฐว่าเด็กไม่มีที่อยู่อาศัยและรัฐยังไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ ก็จะเป็นการกระตุ้นให้รัฐปฏิบัติมากขึ้น ทั้งนี้ ต้องมีความพร้อมมิฉะนั้นจะเกิดปัญหาเนื่องจากสวัสดิการอาจต้องใช้เงินจำนวนมาก”

* ข้อดีของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. ใน <http://www.parliament.go.th>, access date November ๑๒, ๒๐๐๗

* คณะกรรมการศึกษาแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, เรื่องเดิม, หน้า ๒๑๕.

ประเด็นที่ ๒ ความคุ้มครองจากรัฐ รัฐต้องให้ความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม

ฝ่ายแรกเห็นว่า สิทธิที่จะไม่ถูกทารุณจากพ่อแม่หรือจากเอกชน โดยทั่วไปจะไม่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่จะบัญญัติไว้ในกฎหมายระดับรองคือพระราชบัญญัติ

ฝ่ายที่สองเห็นว่า เด็กอาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรมจากพ่อแม่หรือเอกชน ดังนั้น รัฐจะต้องออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กซึ่งอยู่ในความดูแลของเอกชน สิทธิที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ คือ รัฐต้องมีหน้าที่รัฐจะต้องคุ้มครอง โดยไม่ได้ตัดโอกาสขององค์กรเอกชนในการมีส่วนร่วมคุ้มครอง”

สิทธิคนชราอายุเกิน ๖๐ ปี

มาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเดิมเป็นมาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้เพิ่มเติมและแก้ไขถ้อยคำ คือ “มีสิทธิได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรีและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

มาตรา ๕๓ เพิ่มสิทธิให้ผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพจะได้รับความช่วยเหลือทั้งสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นอย่างสมศักดิ์ศรีและเหมาะสมจากรัฐ เช่น ได้รับเงินช่วยเหลือสงเคราะห์ การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี หรือการลดค่าโดยสารสาธารณะ เป็นต้น ข้อดี คือ ผู้สูงอายุจะทราบถึงสิทธิของตนที่จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐอย่างชัดเจนเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มีได้บัญญัติถึงสิทธิและความช่วยเหลือไว้อย่างชัดเจน”

ข้อสังเกต

ผู้เขียนเห็นว่า มาตรา ๕๓ ควรขยายสิทธิของคนพิการให้มีโอกาส “เข้าถึงและใช้ประโยชน์” ด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

สิทธิผู้พิการหรือทุพพลภาพและบุคคลวิกลจริต

มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเดิมเป็น มาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้มีการแก้ไขถ้อยคำและทำการเพิ่มวรรคใหม่ขึ้นอีก ๑ วรรค มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งแก้ไขถ้อยคำมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ คือ “มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

มาตรา ๕๔ วรรคสองได้ทำการเพิ่มวรรคขึ้นมาใหม่จาก มาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มีได้มีการบัญญัติไว้ คือ “บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

มาตรา ๕๔ บัญญัติขึ้นเพื่อให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลวิกลจริตสามารถดำรงชีวิตได้เช่นเดียวกับบุคคลปกติทั่วไปจึงได้บัญญัติให้ความคุ้มครองของผู้พิการหรือทุพพลภาพให้เข้าถึงสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมและมีมาตรการช่วยเหลือบุคคลวิกลจริต โดยรัฐต้องคุ้มครอง ดูแล และไม่ทอดทิ้งบุคคลวิกลจริต

ข้อสังเกต

ผู้เขียนเห็นว่ามาตรา ๕๔ ควรเพิ่มคำว่า “ทั้งตามที่กฎหมายบัญญัติ” จะได้เปิดทางให้รัฐพิจารณาตามความเหมาะสมและไม่เป็นภาระเกินไป

สิทธิบุคคลซึ่งไร้ที่อยู่และไม่มีรายได้

มาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้เพิ่มบทบัญญัติจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มีได้มีการบัญญัติไว้ คือ “บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ” เพื่อให้บุคคลได้รับความคุ้มครองเมื่อไม่มีที่อยู่อาศัย โดยรัฐจะต้องช่วยเหลือ ดูแลให้สามารถมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและพอสมควร

มาตรา ๕๕ บัญญัติขึ้นเพื่อให้สิทธิแก่ผู้ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามเหมาะสม ซึ่งมาตรานี้ถือว่าเป็นการประกันคุณภาพชีวิตของบุคคลที่เพิ่มขึ้นที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มีได้เคยมีการบัญญัติไว้

ข้อสังเกต

สำหรับมาตรานี้สมควรมีการกำหนดองค์กรหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลกรณีดังกล่าวให้ชัดเจน มิเช่นนั้นอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ นอกจากนี้สมควรจะต้องมีเกณฑ์สำหรับบุคคลที่จะมารับความช่วยเหลือจากรัฐเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ■

(ติดตามต่อฉบับหน้า...)

* เรื่องเดียวกัน

๑ สารสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐, ใน <http://www.parliament.go.th/parcy/sapa-db/committee/6-upload/6-๒๐๐๗๐๗๐๖๐๕๔๒๓-๑.pdf>, access date November ๑๔, ๒๐๐๗

เรื่องเล่าจาก ส.ว.

โดย ประสาร มฤคพิทักษ์
สมาชิกรัฐสภา

จะเลือกอย่างไรดี

ในการบรรยายเรื่อง “การตัดสินใจ” ผมยกเอากรณีศึกษาหนึ่งตามผู้เข้าอบรมว่า

“ในวันที่ฝนตกหนัก คุณขับรถสปอร์ตคันหนึ่ง รถคันนี้นั่งได้เพียง ๒ คนเท่านั้น คุณขับรถไปถึงซานซาลาแห่งหนึ่ง ที่นั่นมีคนนั่งอยู่ ๓ คน

๑. เป็นหมอที่เคยช่วยชีวิตคุณให้รอดจากโรคหัวใจ
๒. เป็นคนแก่ที่ป่วยเป็นโรคหัวใจขั้นรุนแรง
๓. เป็นคนที่คุณชื่นชอบและคุณอยากเจอเขามานานแล้ว

คำถามคือ “ใครเป็นคนที่你会ให้นั่งไปกับรถ”

ได้รับเหตุผลและคำตอบที่ต่างกัน

คนหนึ่งตอบว่า “ขอเลือกคนที่สาม”

“ทำไม” ผมถาม

“มันเป็นโอกาสของผม รอมานานแล้ว ผมอายุ ๕๒ แล้ว ยังไม่มีใครเอา” เขาตอบอย่างน่าเห็นใจ

“แล้ว ๒ คนนั้นทำอย่างไร” ผมถาม

“ก็ให้หมอดูแลคนแก่ไง คนแก่ก็ป่วยโรคหัวใจ หมอก็เป็นหมอโรคหัวใจ”

อีกคนตอบว่า “ขอเลือกคนแก่ดีกว่า จะพาเขาไปโรงพยาบาล จะช่วยชีวิตกันได้”

“ไม่เสียดายคนที่สามหรือ” ผมถาม

“ไม่เป็นไร ขอเบอร์มือถือไว้ แล้วค่อยโทรนัดกันวันหลังก็ได้”

เขาตอบ

“แล้วทำอย่างไรกับหมอ” ผมถาม

“หมอช่วยตนเองได้อยู่แล้ว ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรเลย” เขาตอบ

อีกคนตอบว่า “ขอเลือกหมอดีกว่า”

“ทำไมเลือกหมอ” ผมถาม

“เมื่ออาการโรคหัวใจกำเริบ หมอจะได้ดูแลผมทันเวลา” เขาตอบ

“อ้าว! ไม่ส่งสารคนแก่หรือ” ผมถามอีก

“อายุขัยเขาคงมากแล้ว แก่แล้วนี่ ได้เวลาลาโลก ก็ต้องไปตามวาระ” เขาให้เหตุผล

“แล้วทำอย่างไรกับคนที่สาม” ผมถาม

“ผมมีแฟนสวยอยู่แล้ว ไม่สนใจคนที่สาม” เขาตอบ

“ใครมีคำตอบอื่นบ้าง” ผมถาม

มีคนยกมืออยู่ ๒-๓ คน ผมจึงเลือกถามคนหนึ่ง

“คุณจะทำอย่างไร”

“ผมจะเอาบุญแจรงให้หมอ ให้หมอพาคนแก่ที่ป่วยไปโรงพยาบาล” เขาตอบ

“แล้วคนที่สามล่ะ” ผมซัก

“ผมก็จะอยู่กับคนที่สาม คุยกันท่ามกลางสายฝนที่โรแมนติก”

เขาตอบ

มีเสียงฮือฮาของเพื่อน ๆ ในห้องอบรม แสดงความพอใจในความคิดของเพื่อนคนนี้

“ทำไมใช้วิธีนี้” ผมถาม

“มันเป็นคำตอบที่ทุกคนเป็นฝ่ายได้หมด หมอได้ทำหน้าที่พาคนแก่ไปโรงพยาบาล คนแก่ได้รับการรักษา ส่วนสาวกับผมก็จะได้คุยกัน” เขาตอบ

มีเสียงของเพื่อนคนอื่นสอดแทรกมาว่า

“หมอขับรถเป็นหรือ”

บางเสียงก็บอกว่า

“หมอเขตรถเราไปก็ช่วยซี”

ผมชี้แจงกับผู้เข้าอบรมว่า นั่นเป็นข้อโต้แย้งปลีกย่อย เพราะถ้าโต้แย้งแบบนี้ก็สามารถโต้แย้งได้หมดไม่ว่าจะเลือกใคร เช่นถ้าบอกว่าเลือกคนที่สาม ก็อาจโต้แย้งได้ว่า คนที่สามเห็นคนเลือกอาจจะเบือนหน้าหนีก็ได้ การเลือกนี้ควรพิจารณาในลักษณะทั่ว ๆ ไป เพราะหมอส่วนใหญ่ขับรถเป็น และหมอกันไหนจะเขตรถกันง่าย ๆ ในเมื่อคนเลือกกับหมอก็รู้จักกัน และคนเลือกยังเป็นคนไข้ของหมอด้วย

ในบรรดาทางเลือกต่าง ๆ ที่พบเห็นหรือเผชิญหน้าอยู่นั้น อาจมีทางเลือกที่สามารถขบคิดสร้างสรรค์ได้มากกว่าทางเลือกที่มีอยู่โดยทั่วไป

วิธีเลือกของคนตอบหลังสุดเป็นคำตอบค่อนข้างดี เพราะเป็นวิธีที่ทำให้ทุกคนสมประโยชน์หมด ภาษาอังกฤษอาจใช้คำว่า WIN-WIN SITUATION (ชนะทุกฝ่าย) เพราะได้ตอบแทนหมอ ได้ช่วยคนใกล้ตาย และได้คุยกับคนที่อยากเจอ ในขณะที่ทางเลือกอื่นจะทำให้ อีก ๒ คนเสียโอกาส ■

เรื่องเล่าจาก ส.ว.

โดย จำนงค์ สวมประจำ
สมาชิกรัฐสภา

พระสูตร

ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดง เกี่ยวกับทางไปสู่สวรรค์

บทนำ

ในอดีตก่อนได้เสนอผลที่คนถือศีล เช่น งดเหล้าวันเข้าพรรษา โดยงดเหล้าเป็นเวลา ๓ เดือนตลอดพรรษาว่า มีผลให้ชีวิตหลังตายไปสู่สุคติโลกสวรรค์ และได้กล่าวถึงสวรรค์ว่ามีรายละเอียดอย่างไรแล้ว

เพื่อเป็นการยืนยันว่าคนที่ถือศีล เช่น ศีล ๕ เมื่อละโลกนี้ไปแล้วจะไปสู่สวรรค์จริง จึงขอเสนอพระสูตรที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่นาถบิณฑิกเศรษฐี ถึงอนิสงส์ของศีล ๕ ดังนี้ : “เราสิ้นนรกแล้ว สิ้นกำเนิดสัตว์เดรัจฉานแล้ว สิ้นกำเนิดในเปรตแล้ว สิ้นอบายทุกคติวิบากแล้ว เราเป็นโสดาบัน ไม่มีความตกต่ำเป็นธรรมดา เป็นผู้แน่นอน จะบรรลุมรรคผลชั้นสูงในวันข้างหน้า” คือจะไปสู่สวรรค์นั่นเอง

ปฐมเวรสูตร

ครั้งนั้น ท่านอนาถบิณฑิกคหบดี เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาค ถึงที่ประทับ ได้ถวายอภิวาทพระผู้มีพระภาคแล้วนั่ง ณ ที่สมควรด้านหนึ่ง พოท่านอนาถบิณฑิกคหบดีนั่งเรียบร้อยแล้ว พระผู้มีพระภาค ได้มีรับสั่งกับท่าน ดังนี้ว่า

“คหบดี ในกาลใดภิกษุเวร ๕ ประการของอริยสาวกสงบระงับแล้ว และอริยสาวกเป็นผู้ประกอบด้วยองค์แห่งโสดาปัตติ ๔ ประการ ในกาลนั้นอริยสาวกนั้น เมื่อมุ่งหวัง ก็พึงเปิดเผยตนด้วยตนว่า เราสิ้นนรกแล้ว สิ้นกำเนิดสัตว์เดรัจฉานแล้ว สิ้นกำเนิดในเปรตแล้ว สิ้นอบายทุกคติวิบากแล้ว เราเป็นโสดาบัน ไม่มีทางตกต่ำเป็นธรรมดา เป็นผู้แน่นอน จะบรรลุมรรคผลชั้นสูงในวันข้างหน้า

ภิกษุเวร ๕ ประการที่สงบระงับไปแล้ว คือ

๑. **บุคคลที่มักฆ่าสัตว์** ย่อมประสพภิกษุเวรในปัจจุบันบ้าง ย่อมประสพภิกษุเวรในสัมปรายภพบ้าง ย่อมเสวยทุกขโทมนัสทางใจบ้าง อันใด เพราะการฆ่าสัตว์เป็นเหตุ

ภิกษุเวรอันนั้นของอริยสาวกผู้งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ สงบระงับแล้วอย่างนี้

๒. บุคคลผู้ถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้ ย่อมประสบภัยเวรในปัจจุบันบ้าง ย่อมประสบภัยเวรในสัมปรายภพบ้างย่อมเสวยทุกข์โทมนัสทางใจบ้าง อันใด เพราะการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้เป็นเหตุ ภัยเวรอันนั้นของอริยสาวกผู้งดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้ สงบระงับแล้วอย่างนี้

๓. บุคคลผู้มักประพฤตินิเฝาะในเรื่องรักใคร่ ย่อมประสบภัยเวรในปัจจุบันบ้าง ย่อมประสบภัยเวรในสัมปรายภพบ้าง ย่อมเสวยทุกข์โทมนัสทางใจบ้าง อันใด เพราะการประพฤตินิเฝาะในเรื่องรักใคร่เป็นเหตุ ภัยเวรอันนั้นของอริยสาวกผู้งดเว้นจากการประพฤตินิเฝาะในเรื่องรักใคร่ สงบระงับแล้วอย่างนี้

๔. บุคคลผู้มักกล่าวเท็จ ย่อมประสบภัยเวรในปัจจุบันบ้าง ย่อมประสบภัยเวรในสัมปรายภพบ้าง ย่อมเสวยทุกข์โทมนัสทางใจบ้าง อันใด เพราะการกล่าวเท็จเป็นเหตุ ภัยเวรอันนั้นของอริยสาวกผู้งดเว้นจากการกล่าวเท็จสงบระงับแล้วอย่างนี้

๕. บุคคลผู้มักดื่มน้ำเมา คือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ย่อมประสบภัยเวรในปัจจุบันบ้าง ย่อมประสบภัยเวรในสัมปรายภพบ้าง ย่อมเสวยทุกข์โทมนัสทางใจบ้าง อันใด เพราะการดื่มน้ำเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทเป็นเหตุ ภัยเวรอันนั้นของอริยสาวกผู้งดเว้นจากการดื่มน้ำเมา คือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท สงบระงับแล้วอย่างนี้ ภัยเวร ๕ ประการนี้ สงบระงับไปแล้ว

อริยสาวกเป็นผู้ประกอบด้วยองค์แห่งโสดาปัตติ ๔ ประการ คือ

๑. อริยสาวกในศาสนานี้ มีความเลื่อมใสอย่างไม่หวั่นไหวในพระพุทธเจ้าโดยระลึกถึงพระพุทธคุณว่า ‘อิตปิ โส ภควา อรหัง สมมาสมพุทโธ วิชาจธณสมปนโน สุคโต โลกวิทู อนุตตโร ปุริสทมมสารถิ สตถา เทวมนุสสานัน พุทโธ ภควา’

๒. มีความเลื่อมใสอย่างไม่หวั่นไหวในพระธรรม โดยระลึกถึงพระธรรมคุณว่า ‘สวากขาโต ภควตา ธมโม สนทิฏฐโก อกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปนยิโก ปจจตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ’

๓. มีความเลื่อมใสอย่างไม่หวั่นไหวในพระสงฆ์ โดยระลึกถึงพระสงฆ์คุณว่า ‘สุปฏิปันโน ภควโต สาวกสิโฆ, อุชุปฏิปันโน ภควโต สาวกสิโฆ ฉายาปฏิปันโน สาวกสิโฆ สามิจิปฏิปันโน ภควโต สาวกสิโฆ, ยทิทัง จตตาริ ปุริสญคานิ อญฺฐปุริสบุคคลา เอสภควโต สาวกสิโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทกฺขิณเณยโย อณฺชสิกรณเณยโย อนุตฺตรัง ปุณฺณกเขตตัง โลกสฺส’

๔. มีศีลที่พระอริยเจ้าพอใจ ไม่ขาด ไม่ทะลุ ไม่ต่าง ไม่พร้อย เป็นไท วิญญูชนสรรเสริญ ไม่ถูกตำหนิและทักท้วง (ไม่ยึดมั่นด้วยตำหนิและทักท้วง) ทำสมาธิให้บังเกิด อริยสาวกประกอบด้วยองค์แห่งโสดาปัตติ ๔ ประการนี้

คหบดี ในกาลใดภัยเวร ๕ ประการนี้ ของอริยสาวกสงบระงับแล้ว และอริยสาวกเป็นผู้ประกอบด้วยองค์แห่งโสดาปัตติ ๔ ประการนี้

ในกาลนั้น อริยสาวกนั้น เมื่อมุ่งหวัง ก็พึงเปิดเผยตนด้วยตนว่า เราสิ้นนรกแล้ว สิ้นกำเนิดสัตว์ดิรัจฉานแล้ว สิ้นกำเนิดในเปรตแล้ว สิ้นอบายทุกดิรัจฉานแล้ว เราเป็นโสดาบัน ไม่มีทางตกต่ำเป็นธรรมดา เป็นผู้แน่นอน จะบรรลุมรรคผลขั้นสูงในวันข้างหน้า”

สรุป

พระสูตรนี้คือ ปฐมเวรสูตร ที่เสนอให้ท่านผู้อ่านได้อ่านเต็ม ๆ ทั้งพระสูตร ไม่ตัดต่อเลย เพื่อให้การยืนยันว่าเป็นพุทธพจน์จริง เมื่อบุคคลถือศีลอยู่สม่ำเสมอ ชีวิตก็จะไปสู่ความสุข ความสงบ ที่สูง ๆ คือ ชีวิตอยู่บนสวรรค์ ทั้งสวรรค์บนดิน และสวรรค์เมื่อละโลกนี้ไป คนเราเมื่อไม่ “เมา” จากการดื่มของเมา ชีวิตในแต่ละวันก็จะไม่พบเรื่องไม่ดี ครอบครัวยังจะมีแต่ความสุข ลูกเมีย ก็จะมีแต่ความสุข อยู่กันพร้อมหน้า พ่อ-แม่-ลูก ที่พ่อ-แม่ ไม่เมา ชีวิตประจำวันก็เป็นสวรรค์แล้ว หวังว่าท่านทั้งหลายวันเข้าพรรษา เมื่อออกพรรษาแล้วคงจะไม่กลับไปเมาอีก ■

* - อง นวก. (บาลี) ๒๓/๒๗/๓๓๒
- ส. มหา (บาลี) ๑๙/๑๐๒๔/๓๓๒

เรื่องเล่าจาก ส.ว.

โดย ดวง อันทะไชย
สมาชิกวุฒิสภา

วุฒิสภาสัญจร : ทวีร์การกุศล ลุยน้ำท่วมลุ่มน้ำชี

ฉบับนี้ขอพักเรื่องหนัก ๆ ไปเปิดสมองมองหาเรื่องดีดีที่เป็นการเอื้ออาทรระหว่างสมาชิกวุฒิสภากับประชาชน ซึ่งผมเริ่มต้นด้วยหัวข้อเรื่องทวีร์การกุศลลุยน้ำท่วมลุ่มน้ำชี ในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด

ที่มาของวุฒิสภาสัญจรก็คือ ผมได้ออกเยี่ยมเยือนชาวบ้านในช่วงต้นเดือนตุลาคม เพื่อรับทราบปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะพื้นที่ตามริมฝั่งแม่น้ำชีตั้งแต่อำเภอจังหารไปจนถึงอำเภอโพนทรายไปพบว่า น้ำท่วมไร่นา บ้านเรือนและถนนหนทางที่สัญจรไปมาของชาวบ้านเสียหายอย่างหนักและท่วมขังมาเป็นเวลาเดือนกว่าแล้ว

ซึ่งชาวบ้านโนนเชียงบังเล่าให้ฟังว่า ความจริงก่อนมีเขื่อนยางหรือโครงการโขงชีมูลที่ชาวบ้านเข้าใจ ประชาชนที่อาศัยริมฝั่งแม่น้ำชีก็จะถูกน้ำท่วมเป็นประจำในช่วงฤดูน้ำหลาก แต่น้ำท่วมที่ว่านั้นไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านเลย ชาวบ้านมองเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องปกติและอยู่กับภาวะน้ำท่วมได้อย่างดีมีความสุข เพราะท่วมแปปเดียว เดี่ยวก็ลด มันมาแล้วจากไปเหมือนเทน้ำลงบนจาน

“แต่น้ำท่วมหลังโครงการโขงชีมูลนี้มันท่วมแบบขังเป็นเวลาหลายเดือน ท่วมทุกปี ท่วมซ้ำซาก ท่วมจำเจ ท่วมเป็นกิจลักษณะ ท่วมแล้วไม่ให้ทำอะไรได้เลย ได้แต่นั่งดูว่าเมื่อใดมันจะลงจนเซ็ง” พ่อสมรเล่าให้ฟัง

มีคนมาเสนอและบอกว่าเมื่อน้ำท่วมอย่างนี้ทำไมไม่ย้ายบ้านเรือนไปอยู่ที่อื่น ซึ่งพ่อสมร แกนนำหมู่บ้านสะท้อนกลับมาว่า บ้านเราอยู่ที่นี้ตั้งแต่ปู่ย่าตาทวดจะให้ย้ายไปอยู่ที่ไหน ที่นี้มีไร่ มีนาและแม่น้ำชีให้ได้อยู่อาศัย เป็นมนุษย์ต้องรู้จักต่อสู้ รักบ้านเกิดรักถิ่นฐานตนเอง ลำนน้ำชีไม่ใช่ไม่ดี แม่น้ำชีดีมากต่อพวกเราชาวนา แต่คนที่มาสร้างเขื่อนกั้นน้ำชีต่างหากที่ไม่ดี ไม่มีการวางแผนบริหารจัดการน้ำ

เจอลูกนี้ของภูมิปัญญาชาวบ้านทุกคนก็อึ้งและทิ้งไปตาม ๆ กันเพราะมีสมาชิกวุฒิสภาบางท่านก็เสนอให้ชาวบ้านย้ายไปอยู่ที่อื่นในวันนั้นเช่นกัน ก็โดนสวนแบบนุ่มนวลตามลักษณะของชาวบ้านทันที

ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาก็ได้นำความเดือดร้อนของประชาชนมาปรึกษาหารือกันกับที่หมองตรงค์ ธีรกก ก ส.ว.ร้อยเอ็ด จะทำอย่างไรดี จากนั้นก็นำข้อมูลไปกราบหารือกับท่านประธานวุฒิสภา ท่านประสพสุข บุญเดช ซึ่งท่านก็ได้เมตตาให้จัดโครงการสัญจรวุฒิสภาไปมอบถุงยังชีพและรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอจังหาร บ้านโนนเชียงบังหาดหนองแค อำเภอทุ่งเขาหลวง บ้านดอนแก้วของจังหวัดร้อยเอ็ด

ผมและที่หมองตรงค์ได้ไปบอกบุญกับเพื่อนพี่น้องที่สมาชิกวุฒิสภาและเชิญชวนเข้าร่วมขบวน ขบวนสัญจรบุญครั้งนี้ได้รับความกรุณาจากท่านบุญชัย โชควัฒนา ประธานคณะกรรมการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ได้บริจาคถุงยังชีพ ๓๕๐ ถุง ท่านบรรชา พงศ์อายุกุล ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ บริจาคถุงข้าวสารอย่างดีจำนวน ๓๕๐ ถุง ท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ ประธานคณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามการบริหารงบประมาณ บริจาค ๑๐,๐๐๐ บาท และท่านประธานวุฒิสภา บริจาค ๑๐,๐๐๐ บาท

คณะทวีร์สัญจรวุฒิสภาการกุศลออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ท่านประธานวุฒิสภา ท่านพลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ท่านบรรชา พงศ์อายุกุล ท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ ท่านบรรศักดิ์ คณาเสน ท่านประวัติ ทองสมบูรณ์ ท่านยุทธนา ยุพฤทธิ์ ท่านเลขาสุวิมล ภูมิสิงหาราช ท่านสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล ท่านอโนทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ ท่านประสงค์ นุรักษ์ และเจ้าหน้าที่วุฒิสภานำโดยน้องกุ้ง มาถึงบ้านโนนเชียงบังท่ามกลางการต้อนรับอย่างอบอุ่นของพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมากทั้งข้าราชการระดับจังหวัด นายอำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบลฝักแก้วน

พบปะพูดคุยและรับทราบปัญหาของมอญยั้งชีพแล้วจากจุดที่ ๑ ก็ลงเรือไปมอญยั้งชีพที่ ๒ ซึ่งชาวบ้านรอรับอยู่อีกฝั่งหนึ่งของน้ำท่วม โดยลงเรือ ๒ ลำ เป็นอีกรสชาติของชีวิตสมาชิกวุฒิสภาที่นั่งรถลงเรือในน้ำ และขึ้นเรือบินไปมอญยั้งชีพได้สัมผัสกับความทุกข์ยากลำบากของชาวบ้านอย่างแท้จริง ไม่มีผักซีโรยหน้าไม่มีการเตรียมการแต่อย่างใด

จากนั้นก็เดินทางไปรับประทานอาหารกลางวันที่บ้านสวน ซึ่งเป็นร้านอาหารของพี่หม่อมจตุรงค์ อาหารอีสานที่อร่อยมาก ทุกคนยกนิ้วให้เป็นประกันว่า ๕ ดาวทีเดียว จากนั้นก็เดินทางไปที่บ้านดอนแก้ว อำเภอทุ่งเขาหลวง เพื่อมอญยั้งชีพให้แก่ชาวบ้านที่รออยู่

เสร็จจากมอญยั้งชีพ นำคณะท่านประธานฯ ไปกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำคู่มือร้อยเอ็ดเพื่อขอให้ปกป้องคุ้มครองให้ประเทศไทยได้รอดพ้นภาวะวิกฤตินี้ให้ได้ จากนั้นท่านประธานและคณะก็ลุยลงกลางทุ่งนาไปเยี่ยมชมครอบครัวเกษตรกรที่พอกเพียงที่มากบุกเบิกพื้นที่ที่เค็มและแห้งแล้งให้กลายเป็นที่อุดมสมบูรณ์ เป็นตัวอย่างที่ดีของชุมชนบ้านปรังค์กูและรับประทานเผาปลาและส้มตำสดเด็ดของกลุ่มแม่บ้านปรังค์กู

ได้เวลาอันสมควรก็อำลาพาจาก เดินทางจากจังหวัดร้อยเอ็ดสู่สนามบินขอนแก่น ลืมบอกไปว่าท่าน ส.ว.ประเสริฐ ขวัญใจชาวจังหวัดขอนแก่น เป็นเจ้าภาพเลี้ยงข้าวต้มตอนเช้าและอาหารในช่วงกลับสำหรับคณะของท่านประธานด้วย

บทเรียนของวุฒิสภาสัญจร : ทวีร์การกุศลลุยน้ำท่วมลุ่มน้ำชีครั้งนี้ทำให้สมาชิกวุฒิสภาได้มีเวลาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กัน เปิดใจในแนวคิดซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหาของการทำงานในสภา ประเด็นขัดแย้งทางความคิด ตลอดจนปัญหาบ้านเมืองได้อย่างมีรสชาติ อัจฉรย์ยิ่งนัก เวทีย่อย ๆ สำหรับพูดคุยก็คือ ขณะที่นั่งรถไปสถานที่มอญยั้งชีพนั่นเอง

ประการสำคัญก็คือสมาชิกวุฒิสภาที่เข้าร่วมกิจกรรม ครั้งนี้ได้ร่วมสุขและร่วมทุกข์ รับประทานอาหารแสนอร่อยลุยน้ำลุยโคลนไปหาประชาชน สัมผัสสภาพปัญหาและอุปสรรควิถีชีวิตชาวบ้าน เป็นข้อมูลในการสนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบการทำงานของวุฒิสภาได้เป็นอย่างดี

ประการสุดท้ายชาวบ้านได้ฝากบอกผ่านผมและพี่หม่อมจตุรงค์ว่า เขาดีใจมากที่ท่านประธานและคณะได้มาเยี่ยมเยือนและให้กำลังใจ ซึ่งผมก็สังเกตว่า ชาวบ้านมีแววตาที่เปี่ยมไปด้วยความสุข บรรจงผูกแขนท่านประธานและคณะด้วยฝ้ายผูกแขน และมัดจิตมัดใจด้วยผ้าขาวม้าที่หลากหลายสีเพราะการได้เห็นประมุขของวุฒิสภาและวุฒิสภาได้ทอดลงมารับทราบปัญหาของประชาชนให้กำลังใจประชาชน รับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชน

พบกันใหม่ครั้งต่อไป.....ประชาชนเดือดร้อนอยู่ที่ไหน เรา...วุฒิสภาจะไปที่นั่น... ■

“
**ทัวร์ครั้งนี้ ได้สัมผัสกับ
 ความทุกข์ยากลำบากของ
 ชาวบ้านอย่างแท้จริง ไม่มี
 ผักซีโรยหน้า ไม่มีการเตรียม
 การแต่อย่างใด**
 ”

คุยกับราชบัณฑิต

โดย ศ.กীরติ บุญเจือ
ราชบัณฑิต
อดีตสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเป็นธรรม

ต้องสง่างาม (๑)

“ความยุติธรรม” คืออะไร อย่างไรจึงเรียกว่ายุติธรรม ทำไมยุติธรรมบางครั้งจึงดูเหมือนว่าไม่เป็นธรรม เป็นธรรมแล้วจำเป็นต้องสง่างามด้วยหรือ และถ้าสง่างามแล้วจะถือได้ว่าเป็นธรรมเสมอไปหรือไม่ ความเป็นธรรมที่ไม่สง่างามมีหรือไม่ เหล่านี้คือปัญหาที่ชาวตะวันตกถามหาคำตอบ

สำหรับคนไทยและผู้ใช้ภาษาไทย สิ่งที่เราเรียกร่องกันอยู่ทุกวัน ทุกวัน **“ความเป็นธรรม”** (righteousness) ขอความเป็นธรรม จากครู จากผู้ใหญ่ จากผู้บังคับบัญชา จากศาลสถิตยุติธรรม เป็นต้น

จึงอยากจะถามว่า ความยุติธรรมกับความเป็นธรรม เหมือนหรือต่างกันอย่างไร ทั้ง ๒ คำมีความหมายรวมกันอยู่ที่ธรรมะ **“ยุติ”** พจนานุกรมภาษาไทยนิยามว่า **“ความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม ความชอบด้วยเหตุผล”** ส่วน **“ธรรม”** นิยามว่า **“คุณความดี กฎเกณฑ์”**

เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ตามความเข้าใจของชาวพุทธโดยทั่วไปนั้น เข้าใจเป็นเอกฉันท์ว่า **“ธรรมะเป็นเครื่องค้ำจุนโลก”** ท่านอาจารย์พุทธทาสขยายความธรรมะว่าเป็น กฏธรรมชาติ นั่นคือมีควบคู่มา กับธรรมชาติและถ้าธรรมชาติเป็นไปอย่างไร อย่างนั้นก็คือธรรมะ อิทัปปัตตยา (= มันเป็นเช่นนั้นเอง) หมายความว่ากฏธรรมชาติควบคุมทุกอย่างให้เป็นไปอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีการเข้าใครออกใครและไม่ไว้หน้าใคร เช่นเดียวกับความตาย เมื่อถึงเวลาที่ธรรมชาติกำหนดให้ใครตายเมื่อไรและอย่างไร ก็ไม่มีทางที่ใครจะขอยกเว้นอย่างใดได้ เมื่อมีเหตุจะต้องให้เกิดอะไรขึ้นมาก็ต้องเกิดไปตามนั้น ดังที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้เป็นกฎปฏิจสมุปบาท เมื่อสิ่งนี้เกิด สิ่งนี้ก็ตามมาโดยจำเป็น นั่นคือ เมื่อมีเหตุปัจจัยอย่างไร ก็ต้องมีผลตามมาอย่างนั้น โดยจำเป็น นั่นเป็นเรื่องของกฏธรรมชาติ ในความคิดของท่านพุทธทาส กฏธรรมชาติครอบคลุมทั้งกฎวิทยาศาสตร์และกฎศีลธรรม แต่นักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันบอกว่า นั่นมันจริงเฉพาะสำหรับกฎวิทยาศาสตร์ที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า law of nature (กฎของธรรมชาติ) ประชญา

“

...ดีต้องสง่างามด้วย มิฉะนั้น
ก็จะไม่ดีจริง (good is fair)
เพราะฉะนั้น อะไรจะยุติธรรม
ในสังคมก็ต้องสง่างามด้วย
(just is fair and justice
is fairness) มิฉะนั้น
ก็ไม่ยุติธรรมจริง...

”

ตะวันตกถือว่าเป็นเรื่องของข้อเท็จจริง (fact) ไม่เกี่ยวกับเรื่องบาปบุญ
คุณโทษ บอกว่าดีในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษ เป็นประโยชน์หรือ
ให้โทษทันทีที่เสร็จสิ้นการกระทำ ไม่มีผลเป็นการตอบแทนน้ำใจดี
ชนิดที่ทางศาสนาจำแนกว่าเป็นบุญ ตามกฎธรรมะจะต้องได้รับผลดี
ตอบแทนโดยจำเป็น ไม่ชั่วชีวิตนี้ก็ต้องในโลกหน้าหรือทั้ง ๒ อย่าง
หรือเป็นบาปชนิดที่จะต้องได้รับผลตอบแทนเจตนาร้ายอย่างไม่พึง
ปรารถนา แต่ตอบแทนโดยจำเป็นตามกฎธรรมะ ไม่ชั่วชีวิตนี้ก็ต้อง
ในโลกหน้าหรือทั้ง ๒ อย่าง ในเมื่อยืนยันความสม่ำเสมอตามเกณฑ์
วิทยาศาสตร์ไม่ได้ก็ไม่เรียกว่าเป็นไปตามกฎของธรรมชาติ (law of
nature) แต่เรียกได้ว่า natural law (กฎธรรมชาติ) ไม่ใช่เรื่อง
ของข้อเท็จจริง (fact) แต่เป็นเรื่องของคุณค่า (value) ซึ่งอาศัยการ
ประเมินค่าด้วยศรัทธาต่อศาสนา หรือประเมินค่าด้วยศรัทธาต่อคุณค่า
ความเป็นมนุษย์ของตนเองหรือทั้ง ๒ อย่าง เรียกว่าคุณค่าทางจริยธรรม
(ethical value) ซึ่งวัดคุณค่ากันที่เจตนา โดยที่วิธีการวิทยาศาสตร์
ทดสอบไม่ได้ จึงไม่อยู่ในข่ายที่นักวิทยาศาสตร์จะรับรองผล ต้องปล่อยให้
ให้ศาสนารับรองผลกันเองตามศรัทธา อย่างที่อาจารย์พุทธทาสและ
ผู้มีศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาต้องการยืนยัน ส่วนผู้นับถือศาสนาเทว-
นิยมก็ต้องให้ศรัทธาต่อพระเจ้าช่วยค้ำประกันรับรอง ถ้ามีศรัทธาต่อ
ศาสนา ค้ำประกันได้ ก็มีผลแน่นอนตายตัวเหมือนกฎวิทยาศาสตร์ และ
อาจจะมั่นใจมากกว่าวิทยาศาสตร์ก็ได้ด้วย

คุณค่าทางจริยธรรมแยกกันเด็ดขาดจากคุณค่าทางสุนทรีย์
(aesthetical value) หรือไม่ เป็นเรื่องถกเถียงกัน เพราะบางคน
คิดว่าความดีกับความงามเป็นคนละเรื่องกัน คือทำดีโดยไม่สง่างามก็ได้
เพราะเป็นคนละเรื่องกัน แต่ผู้เขียนเห็นด้วยกับนักปรัชญาหลังนวยุค
อันเป็นกระแสล่าสุดที่นิยมกันขณะนี้ว่า ดีต้องสง่างามด้วย มิฉะนั้น
ก็จะไม่ดีจริง (good is fair) เพราะฉะนั้นอะไรจะยุติธรรมในสังคม
ก็ต้องสง่างามด้วย (just is fair and justice is fairness) มิฉะนั้น
ก็ไม่ยุติธรรมจริง ดังที่ผู้เขียนจะพยายามสาธยายให้ฟังดังต่อไปนี้

แอร์เรสทาเทิล (Aristotle) ผู้ต้นคิดเรื่องนี้สอนว่า ความ
ยุติธรรมแท้เป็นแม่ของคุณธรรมแม่บท คุณธรรมแม่บท (cardinal
virtue) มี ๔ ประการ คือ ความรอบคอบ ความกล้าหาญ ความพอเพียง
และความยุติธรรม แต่ทว่าความยุติธรรมที่สง่างามเท่านั้นที่เป็นแม่ของ
คุณธรรมแม่บทอีก ๓ ประการ รวมกันเป็นคุณธรรมแม่บท ๔ ประการ
และคุณธรรมแม่บททั้ง ๔ ประการร่วมกัน (และต้องร่วมกันเสมอ)
จึงจะเป็นแม่ของคุณธรรมทุกชนิดของมนุษย์

สรุปได้ว่าความเป็นธรรม (righteousness) เดินตามเกณฑ์
ทางใจเรียกว่า ธรรมะ วัดกันด้วยน้ำใจ ผิดกับข้อเท็จจริง (fact)
อันเดินตามเกณฑ์ของวิธีการวิทยาศาสตร์ ไม่เกี่ยวกับน้ำใจ ความ
ยุติธรรมวัดกันทั้งตามข้อเท็จจริงและตามเกณฑ์น้ำใจผสมผสานกัน
อย่างสมดุล หากเกณฑ์น้ำใจน้อยไปก็จะไม่เป็นธรรม และก็ไม่สง่างาม
ยุติธรรมจึงไม่เป็นธรรมเสมอไป ทั้งที่ความยุติธรรมจะต้องสง่างาม
ทำอย่างไรกันดีเล่า เราจะลองศึกษากันดู

คุณธรรมแม่บท ๔

คุณธรรมได้แก่การเดินสายกลางระหว่างกิเลสที่ตรงข้ามกัน เปรียบได้กับมัชฌิมาปฏิปทาในพระไตรปิฎก เช่น ความกล้าหาญเป็นทางสายกลางระหว่างความซื่อสัตย์กับความขี้ขลาดกับความขี้ขลาดกับความขี้ขลาด การรู้จักประมาณเป็นทางสายกลางระหว่างความตระหนี่กับความฟุ่มเฟือย ความยุติธรรมได้แก่การให้ทุกคนตามอัตราส่วนที่เหมาะสม ให้สังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่า ทางสายกลางมิได้หมายความว่า บวกกันหารสองหรือตัวกลางทางเลขคณิต แต่หมายถึงการเก็บแ่งดีจาก ๒ ข้างที่เลยเถิด เพื่อดำเนินชีวิตให้สูงขึ้น ๆ เรื่อยไป ดังนั้น ทางสายกลางจึงอยู่กลางระหว่างกิเลสที่ตรงข้ามกัน แต่อยู่คนละระดับกับกิเลสเหล่านั้น

๑. **ความรอบคอบ (Prudence) หรือความรู้รอบ** มิได้หมายถึงการมีความรู้มาก **"ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด"** มิถนไป ความรอบคอบจึงหมายถึงการเล็งเห็นหรือหยั่งรู้ได้ง่ายและชัดเจนว่าอะไรควรประพฤติและอะไรไม่ควรประพฤติ การแสวงหาความรู้มีส่วนช่วยให้เกิดความรอบคอบ แต่ทว่าความรอบคอบอันลึกซึ้งซึ่งส่วนมากเกิดจากการคิดคำนึงและประสบการณ์

๒. **ความกล้าหาญ (Fortitude, Courage)** กล้าหาญทางกายภาพ ได้แก่ กล้าเสี่ยงความยากลำบาก อันตรายและความตายเพื่ออุดมการณ์ กล้าหาญทางจิตใจ ได้แก่ กล้าเสี่ยงการถูกเข้าใจผิด กล้าเผชิญการใส่ร้ายและการเยาะเย้ย เมื่อมั่นใจว่าตนกระทำกรรมดี

๓. **การรู้จักประมาณ หรือความพอเพียง (Temperance, Sufficiency)** สัตว์มีสัญชาตญาณกระตุ้นให้กระทำกิจการบางอย่างเพื่อการอยู่รอดของมันเองและของเผ่าพันธุ์ เมื่อหมดความจำเป็นสัญชาตญาณนั้นก็หยุดทำงานโดยอัตโนมัติ มนุษย์มีสัญชาตญาณเช่นกัน แต่มนุษย์ยังมีความสำนึก สามารถสำนึกและปลุกสัญชาตญาณได้ตามใจ มนุษย์จึงมักจะใช้สัญชาตญาณเลยเถิดเกินความจำเป็นตามธรรมชาติ จนบางครั้งปลุกสัญชาตญาณเพื่อความพึงพอใจเท่านั้น การไม่รู้จักควบคุมพลังในตัวให้อยู่ในขอบเขตของจุดหมายในชีวิต มักจะก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากมากมายแก่ตัวเองและแก่สังคม เพราะเมื่อคนหนึ่งใช้พลังเลยขอบเขตอย่างไม่ถูกต้อง ก็มักจะก้าวก่ายสิทธิอันชอบธรรมของผู้อื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น อยากจะสร้างความมั่นคงให้แก่อนาคตของตนเองและของทายาท ก็หาวิธีสะสมสมบัติไว้มาก ๆ โดยวิธีไม่สุจริต เป็นต้น คุณธรรมการรู้จักประมาณช่วยให้รู้ว่าอะไรควรอยู่ในขอบเขตแค่ไหน การไม่ใช้สัญชาตญาณเลยจะทำให้เป็นคนไร้พลังและไร้ประโยชน์ การใช้สัญชาตญาณเกินขอบเขตก็มักจะก่อความเดือดร้อน จึงต้องฝึกให้รู้จักอยู่ในขอบเขตอันควรในแต่ละสภาพและฐานะของบุคคล

๔. **ความยุติธรรม (Justice)** ได้แก่ การให้แก่ทุกคนและแต่ละคนตามความเหมาะสม (giving each his due) ดังที่แอร์เรสทาเทิลได้นิยามไว้ นั่นคือเราต้องรู้ว่าเรามีกำลังให้เท่าไร ควรให้แก่ใครเท่าไรและอย่างไร เช่น แก่ตัวเราเอง แก่บุคคลในครอบครัว แก่บุคคลในวงศ์ญาติ แก่เพื่อนฝูงมิตรสหาย แก่บุคคลร่วมงาน แก่ผู้บังคับบัญชา แก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ฯลฯ ความยุติธรรมเป็นพื้นฐานของคุณธรรมทุกอย่างดังที่เพลโทว์ได้ให้ข้อสังเกตไว้ อาจจะกล่าวได้ว่า คุณธรรมอื่น ๆ เป็นเพียงแ่งต่าง ๆ ของความยุติธรรมนั่นเอง ความยุติธรรมจึงเป็นแก่นหรือสารัตถะของคุณธรรมทุกชนิด ผู้ใดมีความยุติธรรมสูงย่อมเปรียบพร้อมด้วยคุณธรรมทุกอย่าง คุณธรรมบางอย่างอาจจะไม่ปรากฏออกมาให้เห็น เพราะไม่มีโอกาสจะแสดงออก แต่ถ้ามีโอกาสเมื่อใดก็พร้อมที่จะแสดงออกได้ทันทีอย่างถูกต้องเปรียบพร้อม ผู้มีความยุติธรรมสูงจึงเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตัว สังคมที่มีความยุติธรรมย่อมเป็นสังคมที่สงบสุขเพราะทุกคนมั่นใจได้ว่าตนเองจะได้รับสิทธิอันชอบธรรม หากมีผู้ใดละเมิดก็จะได้รับการลงโทษอันควรแก่โทษานุโทษ จึงมั่นใจได้ว่าไม่มีใครอยากจะละเมิดโดยง่าย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากได้มีความพยายามที่จะนิยามความยุติธรรมเพื่อตอบสนองความเห็นแก่ตัวอยู่เนือง ๆ จึงมีปัญหาต้องขบคิดกันเรื่อยมาว่า อะไรคือความยุติธรรมที่เราจะต้องปฏิบัติในสังคม สมาชิกประเภทใดในสังคมสมควรได้สิทธิแค่ไหน ใครจะเป็นผู้กำหนด และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นใครจะเป็นผู้ชี้ขาด จึงนับว่าเป็นปัญหาหนึ่งที่นักจริยศาสตร์ด้านต่าง ๆ จะต้องช่วยกันขบคิดเรื่อยไปในทุกยุคทุกสมัยทุกเวลาและสถานที่ เช่น ในปัจจุบันกำลังมีปัญหาต้องขบคิดกันว่า ควรให้บุคคลมีทรัพย์สินเท่าไรจึงจะยุติธรรม การต่อรองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างต้องมีเงื่อนไขอะไรบ้างจึงจะยุติธรรม การทำแท้งอย่างเสรีจะยุติธรรมหรือไม่ ใครควรเสียภาษีให้รัฐเท่าไรจึงจะยุติธรรม รัฐจะต้องช่วยคนจนอย่างไรจึงจะยุติธรรมและไม่เป็นการส่งเสริมให้พลเมืองเกียจคร้านเมื่อถูกขบวนการก่อการร้ายจู่โจมอย่างกรณีศูนย์การค้าโลกแห่งนิวยอร์ก ฟังดำเนินการอย่างไรจึงจะยุติธรรม เป็นต้น

ในเมื่อศาลสถิตยุติธรรมก็ยังมีเสียงบ่นกันอยู่บ่อย ๆ ว่าไม่เป็นธรรม ถ้าเช่นนั้นยุติธรรมอย่างไรเล่าจึงจะเป็นธรรม (righteous) นั่นคือได้ตามสิทธิตามธรรมชาติของมนุษย์จริง ๆ (the due) ตามคำนิยามของแอร์เรสทาเทิล ในปัจจุบันนักปรัชญาศึกษาเรื่องนี้กันมาก เช่น รอลส์ (Rawls) ฟันธงว่า **"ความยุติธรรมต้องสง่างาม"** (fair) เป็นความคิดที่น่าสนใจศึกษาติดตามต่อไป ■

โดย ▶ สุชาติ อยู่ยอด
รองเลขาธิการวุฒิสภา

ผมเขียน ถึง

“ปู่เย็น”

(แม่ทรวงแห่งแม่น้ำเพชรบุรี)

ภายในเรือเล็กลำหนึ่งที่เทียบริมฝั่งน้ำเพชรบุรี ได้สะพานลำไยที่เชื่อมระหว่างบ้านหม้อและตลาดวัดท้อในเมืองเพชรบุรี ชายชรา นอนหมดสติอย่างโดดเดี่ยวในช่วงเช้าของวันอาทิตย์ที่ ๑๒ ตุลาคม ที่ผ่านมา ด้วยอาการช็อค นอนนิ่งไม่ไหวตัว ชีพจรเต้นอย่างแผ่วเบาท่ามกลาง ความเงียบสงบที่ปกคลุมพื้นที่รอบข้าง กระทั่งเก้าโมงเศษจึงมีผู้นำชายชราผู้นี้ส่งยังโรงพยาบาลพระจอมเกล้าในตัวเมืองเพชรบุรี จากนั้นไม่นาน ทางภารกิจแถลงข่าวออกมาว่า ชายชราวัยเกือบ ๑๐๘ ปี ผู้นี้ได้เสียชีวิตลงแล้วอย่างสงบ ด้วยภาวะหัวใจล้มเหลวด้วยเหตุของหัวใจโต

• ข้อมูลจำเพาะ •

นายเย็น แก้วมะณี เป็นชาวเพชรบุรี เกิดปีฉลู เดิมมีอาชีพ รับจ้างเลี้ยงวัว มีภรรยาชื่อ นางเอิบ ซึ่งอยู่กินกับปู่เย็นมายาวนาน กระทั่งอายุได้ ๙๒ ปี (เสียชีวิตไปเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖) เล่ากันว่าปู่เย็น เสรีโคเสียใจและร้องไห้จากการจากไปของย่าเอิบถึง ๓ เดือน จากนั้นปู่เย็นก็จากบ้านที่อยู่ใช้ชีวิตร่วมกันมาในอัตราค่าเช่าเดือนละ แปดร้อยบาท ขนข้าวของไม้ก็ขึ้นมาอยู่บ้านหลังใหม่ที่ไม่มีเสาและ หลังคา ยาวแค่ ๒ วา กว้างแค่ ๒ ศอก ล่องลอยไปตามลำน้ำเพชร นับแต่นั้นมา โดยยึดถืออาชีพดักอวนหาปลาตามลำพัง แก่ดำรงชีวิต เช่นนี้มายาวนานกว่าทศวรรษ ด้วยความมุ่งหวังที่จะหาเงินให้ได้อีก ๓ พันบาท เพื่อสมทบกับ ๗ พันบาทที่มีอยู่แล้ว ด้วยปณิธานที่แน่วแน่ว่าจะรีไทร์จากชีวิตเช่นนี้เมื่อหาเงินได้เพียงหนึ่งหมื่นบาทเท่านั้น แต่ในที่สุดปู่เลือกที่จะติดตามย่าไป

การต่อสู้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยว การครองตนอยู่ในความเป็นสมณะ ด้วยความทรงงของมนุษย์ปุถุชนคนหนึ่งจนกลายเป็นปูชนียบุคคลของคนเมืองเพชร ความได้ทราบถึงและนำมาซึ่งความห่วงใยของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จึงได้ทรงมีพระราชเสาวนีย์ให้ทางการของจังหวัดเพชรบุรีเข้ามาโอบอุ้มดูแล ทั้งได้ทรงพระกรุณา รับสั่งให้ต่อเรือหนึ่งลำให้แก่ปู่เย็น เรือพระราชทานลำนี้แล้วเสร็จลงด้วยความดีใจและรอยยิ้มของปู่เย็นที่พูดติดตลกทันทีที่ได้เห็นเรือลำนั้น

“กูจะอยู่อีก ๑๐๘ ปี และจะตายบนเรือลำนี้”

ไม่นานนักก่อนปู่จะจากไป ขณะปูนอนหลับภายในเรือลำน้อย ได้สะพาน เกิดมีฝนตกหนักและอากาศค่อนข้างเย็น ปู่ตะเกียกตะกายที่จะขึ้นไปนอนบนบกได้เชิงสะพาน จึงเกิดลื่นหกล้มจนมีแผลถลอก บริเวณแขนขวา และนิ้วเท้าซ้ายฟกช้ำเพราะการลื่นหกล้ม ปู่เย็นฉีกเอาเศษผ้ามาซับเลือดบริเวณบาดแผลและพันผ้าปิดเอาไว้ ต่อมาทีมแพทย์จากโรงพยาบาลเข้าปฐมพยาบาลอย่างถูกหลักอนามัย ปู่เย็นรำพึงมา คำหนึ่งว่า **“ไปรบกวนหมอเขาทำไม...เกรงใจเขา”**

ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน

ท่ามกลางชีวิตผู้คนในสังคมโลก ด้วยแก่งแย่งชิงดี หาผลประโยชน์เข้าตัวเอง บางครั้งดูประหนึ่งว่าละเมิดและลิดรอนสิทธิของผู้อื่น ก็ด้วยพื้นฐานของการต่อสู้เพื่อชีวิตรอด หรือผู้ที่แข็งแกร่งเท่านั้นที่จะอยู่ได้บนโลกใบนี้ จรรยาบรรณของมนุษย์บางส่วนถูกกำหนดไว้บนกฎเกณฑ์ของกฎหมาย หากแต่มิได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสติสัมปชัญญะ หรือความรับผิดชอบชั่วดีของมนุษย์ เหตุใดเราบางผู้บางเหล่าจึงพร่ำสอนหรือแนะนำสอนสั่งลูก ๆ ให้ตัดดวงช่วงชิงโอกาสหรือความได้เปรียบทางสังคมอย่างไม่เป็นธรรม การแนะนำสอนสั่งให้เด็ก ๆ เข้าถึงความมีอภิสิทธิ์ เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น หรือแม้แต่การแสดงออกซึ่งความมีพลังอำนาจเหนือผู้อื่น หรือแม้แต่การแสวงหาหนทาง เพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับ ยกย่องจากผู้อื่นในทางที่ผิด นำมาซึ่งหายนะแก่ตนเองในที่สุด **ข้อคิดที่เราได้รับจากการดำรงชีวิตของปู่เย็นบนพื้นฐานของความเกรงใจ สมณะ นิกถึงอกเขากเรา ความพอกินพอกิน ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและมีสัจจะ จึงน่าจะเป็นอุทาหรณ์ต่อการดำรงตนหรือครองตัวในภาวะทางสังคมขณะนี้ได้เป็นอย่างดี แม้จะไม่สามารถพลิกฟื้นทุกอย่างได้ฉับพลันทันที แต่ก็ยังดีกว่าจะไม่เริ่มต้นเสียเลยกระมังหรือ?**

เกือบยี่สิบปีที่ปู่เย็นใช้ชีวิตส่วนใหญ่บนเรือลำน้อยในลุ่มน้ำเพชรบุรีอย่างโดดเดี่ยวดังที่ใจปู่เย็นต้องการ แต่ด้วย **"ความเกรงใจ"** อันเป็นอุปนิสัยประจำตัวของปู่ทำให้แกต้องเสียเวลาความเป็นส่วนตัวลงไป นั่นคือการออกต้อนรับสนทนาวิสาสะกับผู้คนที่เวียนว่ายมาพบพูดคุย และนำเอาของใช้ประเภทต่าง ๆ แม้กระทั่งน้ำดื่มมาให้ด้วยความศรัทธาและชื่นชมยกย่อง จนกล่าวกันว่า ปู่เย็นได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของเมืองเพชรบุรีไปแล้ว จากการวางแหดักปลาวันละสองครั้ง ปู่ต้องร่นเวลาพักผ่อนให้น้อยลงและไม่ตรงกันนักในวันต่อวัน ด้วยติดภารกิจที่จะพบปะพูดคุยกับผู้คนมากมาย

“

ดูแต่หอยซี ไม่มีมือไม่มีตีน
มันยังหากินเองได้
ประสาอะไรกับคนที่มื้อมือมีเท้า
หากินเองไม่ได้...ก็อายหอย

”

“

มีก็กิน ไม่มีก็ไม่กิน ไม่ขอใคร
คนเราอดตายหายาก
ถ้าไม่เจ็บไม่ไข้

”

จนกระทั่งวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ณ บริเวณท่าน้ำ
หลังจวนผู้ว่าราชการจังหวัด เบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ไม่เพียงเฉพาะชาวเพชรบุรี
เท่านั้นที่บังเกิดความซาบซึ้งและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรง
พระราชทานเรือไฟเบอร์กลัสน้อยพร้อมหลังคาขนาด ๑ เมตร ยาว
๖ เมตร ให้ปูเย็น จากรายได้วันละ ๓๐-๗๐ บาท กับปลาที่ปูใส่
อ่างพลาสติกใบเขื่องนำขึ้นจากเรือใต้ใต้บันไดสะพานด้วยความ
คล่องแคล่วสมวัย ๑๐๖ ปีของแก ไม่นานก็ขายหมดด้วยรายได้เพียง
คร่าวละ ๓๐-๗๐ บาท แม้ผู้ซื้อพยายามจะให้เงินเพิ่มเหตุว่าราคานั้น
ย่อมเยาเกินไป ขณะเดียวกับที่ปูพูดว่า **“ฉันขายถูกๆ เอาไปเถอะ
เอาไปต้มแกงกินให้พอมื้อ”** เหมือนจะเตือนให้สติว่าผู้ซื้อควรซื้อไป
เพียงพอ กินเพื่อพออยู่ จากเงินจำนวนนั้นปูเดินไปที่ตลาด ด้วยความ
ชอบที่จะกินน้ำเต้าหู้และปาห้องโกด้วยราคาไม่เกิน ๑๐ บาท และ
คำพูดที่ว่า **“กินฟรีได้แต่ไม่อยากกิน เกรงใจ ไม่เอา อาย ของเขาซื้อ
เขาขาย โหนดต้องตก โหนดต้องล้าง”** เมื่อผู้ชายจะไม่รับเงินจากแก
จากนั้นปูก็จะเดินลงไปที่เรือโดยใช้สะพานที่ปูมักจะพูดถึงว่า **“ชีวิตคน
เหมือนสะพาน มีขึ้นมีลง มีสูงมีต่ำ พอสุดท้ายก็ตาย”** แล้วในที่สุด
เข้าวันนั้นปูเย็นก็จากไป...! เข้าวันถัดมา ด้วยความรักอาลัยยกย่องของ
ชาวเพชรบุรี กอปรกับพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงพระราชทานพระราชทรัพย์
๒ แสนบาท เพื่อการประกอบพิธีทางศาสนาในงานศพของปูเย็นผู้
ทรนง สมถะ และใช้ชีวิตอย่างพอเพียงแต่คุ้มค่า ด้วยความ **“ไม่อยาก
ทำให้ใครเดือดร้อน...เกรงใจเขา”** ตลอดวัยอายุที่ปูให้แนวคิดหรือ
ปรัชญาแห่งการดำรงชีวิตในสังคมในฐานะ **“ผู้ให้”** ผู้ให้แนวคิดและ
แบบอย่าง เราละ จะละความเป็นผู้รับแต่ฝ่ายเดียว มาเป็น **“ผู้ให้”**
บ้างไม่ได้เชียวหรือ? ■

ที่มาของภาพ : www.sarakadee.com
www.oknation.net

นิวซีแลนด์ ตั้งอยู่ในภาคพื้นแปซิฟิกตอนใต้ นับเป็นประเทศแรกที่ได้เห็นพระอาทิตย์ขึ้นก่อนชาติอื่น ๆ และจัดว่าเป็นประเทศที่อยู่ห่างไกลจากประเทศอื่น ๆ มาก ประเทศที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เครือรัฐออสเตรเลีย ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือ นิวซีแลนด์มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกับประเทศญี่ปุ่นและอังกฤษ ประกอบด้วยเกาะใหญ่ ๒ เกาะ

• หน้ากากชนดั้งเดิม "เมารี"

คือ เกาะเหนือและเกาะใต้ มีเมืองหลวง คือ กรุงเวลลิงตันอยู่บนเกาะเหนือ นิวซีแลนด์มีประชากร ๔.๑๗ ล้านคน ซึ่งถือว่ามีประชากรค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับพื้นที่ประเทศ มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ ๑๑ คนต่อพื้นที่ ๑ ตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อสายมาจากชาวอังกฤษ ชนเผ่าพื้นเมืองเรียกว่าชาวเมารี (Maori) อันเป็นชนผิวสีเหลืองมียูอยู่ประมาณร้อยละ ๗ ส่วนที่เหลือเป็นชาวเอเชียและชนชาติอื่น ๆ ซึ่งมีสิทธิทางสังคมเทียบเท่ากันทุกคน ชาวนิวซีแลนด์ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรแตสแตนต์ รูปแบบการปกครอง

• รายได้หลักของนิวซีแลนด์

เป็นแบบประชาธิปไตยระบอบรัฐสภา สมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ ๒ ทรงเป็นประมุข เนื่องจากนิวซีแลนด์เคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๘๓ แต่ได้พัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจนเป็นประเทศอิสระ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๐ โดยมีนายอานันท์ สัตยานันท์ (Anand Satyanand) ดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (Governor-General) คนปัจจุบัน โดยถือเป็นผู้สำเร็จราชการคนแรกของนิวซีแลนด์ที่มีเชื้อสายอินเดีย-พิจิ เข้ารับตำแหน่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีวาระการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๕ ปี นอกจากนี้ นิวซีแลนด์มีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขของฝ่ายบริหาร ส่วนรัฐธรรมนูญของนิวซีแลนด์เป็นแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ไม่มีกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งที่

ข้อมูลจำเพาะ

พื้นที่	๒๖๘,๖๘๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงเวลลิงตัน
รูปแบบการปกครอง	ประชาธิปไตยระบอบรัฐสภา
นายกรัฐมนตรี	นายจอห์น คีย์ (ว่าที่นายกรัฐมนตรี)
ประชากร	๔,๑๗๓,๔๖๐ คน (สถิติ ปี ๒๕๕๐)
อัตราการรู้หนังสือ	ร้อยละ ๙๙
อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ	ร้อยละ ๓ (สถิติ ปี ๒๕๕๐)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	๑๑๒.๖ พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
รายได้ประชาชาติต่อหัว	๒๗,๓๐๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ
สกุลเงิน	เหรียญนิวซีแลนด์ (New Zealand Dollar : NZD)
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา	๑ เหรียญฯ เท่ากับ ๑๙.๑๙๗๖ บาท (อัตรา ณ ๔ ธ.ค. ๒๕๕๑)
ภูมิอากาศ	กึ่งเขตร้อนในตอนเหนือและแบบเขตอบอุ่นในตอนใต้
เวลา	เร็วกว่ามาตรฐาน กรีนนิช ๑๒ ชั่วโมง (เร็วกว่าประเทศไทย ๕ ชั่วโมง)
วันชาติ	๖ กุมภาพันธ์
ธงประจำชาติ	

บัญญัติถึงระบบการเมืองการปกครองแต่จะมีกฎหมายอื่นๆหลายฉบับฉบับมาประกอบกัน เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ค.ศ. ๑๙๘๖ ซึ่งได้รวบรวมเอาหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กระจัดกระจายอยู่มาบัญญัติไว้ด้วยกันรวมถึงกฎหมายเลือกตั้งด้วย แต่ที่สำคัญก็คือในบรรดากฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่มียกเว้นที่บ่งชี้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายใดที่ขัดแย้งกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับมิได้

รัฐสภานิวซีแลนด์เป็นระบบสภาเดียว (Unicameral) มีจำนวนสมาชิกจำนวน ๑๒๐ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียว ๖๒ คน และแบบบัญชีรายชื่อ ๕๑ คน รวมถึงจากเขตเลือกตั้งผู้แทนชาวเมารี ๗ คน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นิวซีแลนด์มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ที่ผ่านมา ตามกฎหมายการเลือกตั้งกำหนดให้อายุผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ๑๘ ปีขึ้นไป เช่นเดียวกับกับอายุผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งที่จะต้องมียุ ๑๘ ปีขึ้นไปด้วย ทั้งนี้มีผู้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งถึงร้อยละ ๗๙.๔๖ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด

ผลการเลือกตั้งครั้งล่าสุด พรรคแรงงาน (Labour Party) นำโดยนางเฮเลน คลาร์ก (Helen Clark) อดีตนายกรัฐมนตรี ได้ที่นั่งเพียง ๔๓ ที่นั่ง ถือเป็นการพ่ายแพ้ครั้งแรกในรอบ ๙ ปี ให้แก่พรรคแห่งชาติ (National Party) นำโดยนายจอห์น คีย์ (John Key) ซึ่งได้รับที่นั่งในสภาถึง ๕๘ ที่นั่ง ในจำนวนนี้เป็นผู้แทนจากการเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวถึง ๔๑ ที่นั่ง นายจอห์น คีย์ จึงได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อจากนางเฮเลน คลาร์ก ส่วนพรรคกรีน (Green Party) ได้รับ ๙ ที่นั่งจากระบบบัญชีรายชื่อทั้งหมด

ทิวทัศน์ในนิวซีแลนด์

สัตว์ประจำชาติของนิวซีแลนด์

อาคารรัฐสภานิวซีแลนด์ และห้องประชุม

นอกจากนี้ ยังมีสมาชิกจากพรรค ACT New Zealand และพรรคเมารีอีกพรรคละ ๕ คน และจากพรรคก้าวหน้า (Progressive) และพรรค United Future อีกพรรคละ ๑ คน ทั้งนี้ ได้มีการเปิดประชุมรัฐสภาชุดที่ ๔๙ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยที่ประชุมได้มีมติให้ ดร. ล็อกวูด สมิท (Dr. Lockwood Smith) ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา

นิวซีแลนด์เป็นประเทศหนึ่งที่ยกระดับความเสมอภาคของสตรีได้อย่างโดดเด่นประเทศหนึ่งในโลก เห็นได้จากนางเฮเลน คลาร์ก ซึ่งนับเป็นนายกรัฐมนตรีสตรีคนแรกของประเทศนิวซีแลนด์ และเป็นนายกรัฐมนตรีสตรีที่ดำรงตำแหน่งยาวนานที่สุดคนหนึ่งของโลก (รวม ๓ สมัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒) และเคยได้รับการจัดลำดับให้เป็นสตรีผู้มีอำนาจของโลกลำดับที่ ๒๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และลำดับที่ ๒๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จากการจัดอันดับของนิตยสารฟอรับส์ของอเมริกา ปัจจุบันนางเฮเลน คลาร์ก ได้สละตำแหน่งหัวหน้าพรรคให้แก่ นายฟิล กอฟฟ์ (Phil Goff) ซึ่งจะดำรงตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านในรัฐสภาชุดใหม่ด้วย ส่วนนางเฮเลน คลาร์ก จะยังคงดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาและโฆษกพรรคด้านกิจการต่างประเทศ นอกจากนี้ประธานสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้วก็เป็นสตรีเช่นเดียวกัน อันได้แก่นางมาร์กาเรต วิลสัน (Margaret Wilson)

วันที่ ๑๒-๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

นายบุญส่ง โค้ววิสารัช รองประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สอง และคณะ พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการรับเรื่องร้องทุกข์ คณะอนุกรรมการที่ดิน และคณะอนุกรรมการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ได้เดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน กรณีการคัดค้านการก่อสร้างโรงงานก๋วยเตี๋ยวจังหวัดแพร่ และศึกษาดูงานเกี่ยวกับปัญหาการบุกรุกที่ทำกินของราษฎรในพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน

12-15 October 2008

Mr. Boonsong Kowawisarath, Second Vice-Chairman of the Senate Committee on Natural Resources and Environment and members of the Committee as well as Sub Committee on Petition Affairs, Sub Committee on Land and Sub Committee on Forest Resources and Wild Animals launched a study visit to inspect about petition matter in case of rejecting the construction of Noodle Industry, Prae Province and study on the problem of land-invading by the people in Forestry Area of Prae Province and Nan Province.

คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา โดยนายประสิทธิ์ โพธิสุณ ประธานคณะกรรมการฯ ได้จัดการสัมมนา ดังนี้

Mr. Prasit Pothasuthon, Chairperson of the Committee on Science, Technology, Communication and Telecommunication organized these Seminars as follows,

วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นเรื่อง “ปัญหาและผลกระทบอันเกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐” โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียจากทุกภาคส่วน (โดยเฉพาะผู้ใช้และผู้ให้บริการ) ได้แสดงความคิดเห็นต่อผลกระทบอันเกิดจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ณ โรงแรมเรดิสัน กรุงเทพฯ

16 October 2008

A Seminar on “Problems and Effects by entering into forces of the Act on Doing Wrong Behaviors about Computer B.E. 2550” providing the opportunity to the public and private sectors (especially the user and the provider) to express the ideas on the effects of the enforcement the Act of on Doing Wrong Behaviors about Computer B.E. 2550 at Radison Hotel Bangkok.

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

จัดสัมมนาเรื่อง “การให้บริการเคเบิลทีวีในประเทศไทย : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข” เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดระเบียบการให้บริการเคเบิลทีวีให้ถูกต้องตามกฎหมายที่บัญญัติไว้และให้มีระบบการควบคุม การประกันคุณภาพ การให้บริการ สนับสนุนให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมโดยไม่มีระบบผูกขาด ณ อาคารรัฐสภา ๒

27 October 2008

A Seminar on “Cable T.V. Service in Thailand : Problems and ways to solve the problems” in order to gain the public brainstorm about guideline to set a correct order of the Cable T.V. Service according to the exist law and to establish the control system, guarantee service system and to promote the free and fair competition without monopoly system at the Senate.

คณะกรรมการธิการการท่องเที่ยว วุฒิสภา โดยนางอัญรัตน์ อัจฉริยะฉาย ประธานคณะกรรมการธิการฯ และคณะกรรมการธิการฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ดังนี้

Mrs. Tunyaratt Achariyachai Chairwoman of the Senate Committee on Tourism and members of the committee made study visits as follows :

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และรับฟังการบรรยายสรุป ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยมี นายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลวุฒิ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ และคณะให้การต้อนรับ

13 October 2008

A study visit on supporting and development of cultural tourism and listen the summary presentation at Bangplee District, Samutprakarn Province, At the moment, Mr. Anuwat Metheevibulwut, Samutprakarn Governor and party welcomed the said visit.

วันที่ ๑๔-๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑

ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมชุมชน ณ จังหวัดอุทัยธานี ในครั้งนี้ได้ศึกษาดูงานแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมชุมชน ร่วมกับผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของจังหวัดอุทัยธานี

14-15 October 2008

A study visit on supporting and development of life style tourism and cultural community at Uthai Thani Province. On this occasion, they visited the important tourism places as well as attended the seminar meeting on promoting and development of life style tourism and cultural community jointly with the representatives of public and private sectors of Uthai Thani Province.

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

คณะกรรมการธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา โดยนางยุวดี นิมสมบุญ ประธานคณะกรรมการธิการฯ ได้จัดเสวนาเรื่อง "การจัดการปัญหาคนขอทานและวณิพกในประเทศไทย" โดยเปิดรับฟังความคิดเห็น ความต้องการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ไขปัญหากองคกรภาครัฐ ภาคเอกชน คนขอทาน วณิพก ประชาชนและสื่อมวลชน ณ อาคารรัฐสภา ๒

20 October 2008

Mrs. Yuwadee Nimsomboon, Chairwoman of the Senate Committee on Social Development and Children, Youth, Women, the Elderly, the Disabled and the Underprivileged Affairs organized a seminar on "Solving the Problem of Beggars and Vagrants in Thailand" by granting public hearing, demanding and suggestion about problems and their solution from government sectors, private sectors, person concerned and mass media at the Senate.

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา โดยนายจาร์ก อุนพงษ์ ประธานคณะกรรมการฯ ได้จัดสัมมนาเรื่อง “การขนส่งด้วยรถบรรทุกและรถโดยสารไทยเหมาะสมกับพลังงานทางเลือกใด” เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พลังงานทางเลือกในภาคการขนส่งทางถนน ณ อาคารรัฐสภา ๒

21 October 2008

Mr. Jaruk Anupongse, Chairman of the Senate Committee on Communications, organized a Seminar on “Which alternative energy is suitable to Thai Transportation by trucks and buses?”, in order to open the brainstorm about using alternative energy in the land transportation at the Senate.

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

พันโท กมล ประจวบเหมาะ ประธานคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา และคณะฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานภารกิจกรมการขนส่งทางบก โดยมีนายชัยรัตน์ สงวนชื่อ อธิบดีกรมขนส่งทางบก พร้อมทั้งคณะผู้บริหารให้การต้อนรับและนำชมภารกิจด้านการให้บริการประชาชนรูปแบบใหม่ และรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับภารกิจในด้านต่างๆ ณ กรมการขนส่งทางบก

21 October 2008

Lt. Col. Kamon Prachuabmoh, Chairman of the Senate Committee on Interior Administration and party made a study visit on the affairs of the Department of Land Transportation and. Mr. Chairattana Sanguansue Director-General of Land Transportation Department and executives welcomed the visitors and introduced the new type of service to the public. The Committee also attended in the summary presentation on responsibilities of the Department of Land Transportation.

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. วุฒิสภา โดย นายไพบูลย์ ชำศิริพงษ์ ประธานคณะกรรมการฯ ได้จัดสัมมนาเรื่อง “ประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ” เพื่อระดมความคิดเห็นที่หลากหลายของประชาชนมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ณ โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กรุงเทพฯ

27 October 2008

Mr. Paiboon Sumsiripong, Chairman of the Senate Ad-hoc Committee on Considering the Organic Law on Referendum B.E...., organized a Seminar on “People and Public Participation in Setting the Rules and Methods of Referendum” in order to gain the brainstorm the various ideas from the public on the organic law on Referendum B.E...., at Royal River Hotel, Bangkok.

กิจกรรมคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ได้จัดการสัมมนาและเดินทางไปศึกษาดูงาน ดังนี้

The Senate Committee on Religions, Moral, Ethics, Arts and Culture organized the seminars and made study visits as follows:-

วันอังคารที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง และประธานคณะอนุกรรมการศึกษานโยบายการอนุรักษ์กรุงรัตนโกสินทร์ พร้อมด้วยอนุกรรมการฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานบริเวณพื้นที่โดยรอบเกาะรัตนโกสินทร์ ได้แก่ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กรมศิลปากร มหาวิทยาลัยศิลปากร สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ โดยมีผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้การต้อนรับ

7 October 2008

M.R. Priyanandana Rangsit, First Vice-Chairwoman of the Committee and Chairwoman of the Sub-Committee on Studying of Krung Rattanakosin Conservation Policy as well as group of the sub-committee were welcomed by the high-level administrators concerned, on their observation visit surrounding area of the Rattanakosin Island such as Wat Sraket Ratchavoramahaviham, Department of Fine Arts, Silpakorn University, the Privy Purse Bureau.

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บูรณสมภพ ประธานคณะกรรมการฯ ได้จัดสัมมนาเรื่อง “อาคารศาลฎีกา : อาคารประวัติศาสตร์การยุติธรรม” เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ได้ข้อสรุป ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทางวิชาการเกี่ยวกับโครงการอาคารศาลฎีกา รวมทั้งให้มีทางออกของปัญหาที่เป็นไปได้ร่วมกัน และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ณ อาคารรัฐสภา ๒

27 October 2008

Prof. Trungjai Buranasomphob, Chairwoman of the Committee launched a seminar on “Supreme Court Building : Historical Building of the Justice” in collecting views and expression among the experts and scholars concerned to get academic summaries, opinions and suggestions on Supreme Court Building Project as well as to explore the possible solution which benefits the nation at Parliament Building 2.

วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑

นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์ ประธานคณะกรรมการธิการการต่างประเทศ วุฒิสภา ให้การรับรองนางเดบอราห์ ฮีลลี ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมประชาธิปไตยแห่งชาติ ประจำประเทศไทย และคณะ เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติในประเด็นต่างๆ กับฝ่ายไทย ณ ห้องรับรองพิเศษ อาคารรัฐสภา ๒

29 October 2008

Mrs. Pikulkaew Krailerk, Chairwoman of the Senate Committee on Foreign Affairs, welcomed Ms. Deborah Healy, Director of the National Democratic Institute to Thailand and party and exchanged a wide variety of issues at the Senate Reception Room.

กิจกรรมคณะกรรมการ

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คณะกรรมการพลังงาน วุฒิสภา ร่วมกับคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา จัดสัมมนา เรื่อง จาก...“ของเสีย” สู่... “พลังงาน” เพื่อรับฟังข้อคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบอันเนื่องมาจากกระบวนการจัดการปัญหาขยะชุมชน ปัญหาน้ำเสียและอื่นๆ ไปสู่พลังงานประเภทต่างๆ โดยมี นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง กล่าวเปิดการสัมมนา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ อาคารรัฐสภา ๒

3 November 2008

The Senate Committee on Energy joined with the Committee on Science, Technology, Communications and Telecommunication in organizing a Seminar on “From... “Waste” to... “Energy” ” in order to listen the ideas, problems, obstacles and effects from process of community waste problem management, water pollution and others to various energies. Mr. Nikom Wairatpanij, First Vice-President of the Senate delivered the opening speech of the Seminar at Committee Meeting Room, Parliament Building 2.

เยี่ยมชมวุฒิสภา

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

คณะผู้เข้ารับการอบรม โครงการอบรมแกนนำเยาวชนสถาบันพระปกเกล้า จำนวน ๒๐ คน เข้าเยี่ยมชมและศึกษาดูงานวุฒิสภาพร้อมรับฟังบรรยายสรุปและตอบข้อซักถามในหัวข้อเรื่อง บทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา โดย นายมณฑิร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ อาคารรัฐสภา ๒ จากนั้นเข้าชมห้องประชุมรัฐสภา ณ อาคารรัฐสภา ๑ และพิพิธภัณฑ์รัฐสภา ณ บริเวณด้านล่างพระบรมราชานุสาวรีย์รัชกาลที่ ๗

17 October 2008

Group of 20 Trainees on the Project Training of Youth Leaders of King Prajadhipok's Institute visited the Senate and attended the summary presentation on the Roles and Powers of the Senate made by Mr. Monthian Buntan, Senator, at the Committee Meeting Room. Later, they observed the Parliament Chamber, and the Parliament Museum at ground floor of the King Rama VII Royal Monument.

ริ้วขบวนเคลื่อนพระศพ
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สารวุฒิสภา

เป็นวารสารฉบับรายเดือน จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นอภินันทนาการ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หากต้องการข้อมูล ชื่อนำหน้า หรือคำตามใดๆ เกี่ยวกับวุฒิสภาหรือรัฐสภา

กรุณาติดต่อ : กลุ่มงานผลิตเอกสารเผยแพร่ สำนักประชาสัมพันธ์

ถนนอุทองใบ ฤๅษีต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๔๘-๕๐ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๔๙

www.senate.go.th

จัดพิมพ์โดย บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด โทร. ๐ ๒๗๔๓ ๙๐๐๐ โทรสาร ๐ ๒๗๔๖ ๓๓๘๗